

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

5^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 21 Μαρτίου 2019 με την εξής σύνθεση: Άννα Χριστοδουλάκου Πρόεδρος, Μιχαήλ Οικονόμου-Εισηγητής και Ευαγγελία Μιχολίτση, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 21.02.2019 Προδικαστική Προσφυγή, με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Α.Ε.Π.Π 239/21.02.2019 της Εταιρείας με την επωνυμία «.....» που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη, οδός....., όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά του Χαροκόπειου Πανεπιστημίου, νομίμως εκπροσωπούμενου (εφεξής αναθέτουσα αρχή).

Με την Προδικαστική Προσφυγή, η προσφεύγουσα επιδιώκει την ακύρωση των προσβαλλόμενων όρων της υπ' αριθ. πρωτ. 78113/08-02-2019 και με αριθμό 2/2019 Διακήρυξης.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Εισηγητή Μιχαήλ Οικονόμου.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, η Αναθέτουσα Αρχή με την προαναφερόμενη υπ' αριθ. πρωτ. 78113/08-02-2019 και με αριθμό 2/2019 Διακήρυξη προκήρυξε ανοικτό ηλεκτρονικό δημόσιο διαγωνισμό με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει μόνο της τιμής, για την επιλογή αναδόχου που θα αναλάβει προμήθεια και τοποθέτηση καθισμάτων, καθώς και εδράνων γραφής για ΑΜΕΑ, στο Κεντρικό Αμφιθέατρο του

Χαροκοπείου Πανεπιστημίου. Το προς προμήθεια είδος κατατάσσεται στον ακόλουθο κωδικό του Κοινού Λεξιλογίου δημοσίων συμβάσεων (CPV) : 39113000-7- Ποικίλα καθίσματα και καρέκλες. Ο ενδεικτικός προϋπολογισμός για το σύνολο των υπό προμήθεια ειδών ανέρχεται στο ποσό των εκατόν είκοσι μίας χιλιάδων ογδόντα έξι ευρώ (121.086,00€) συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α. (προϋπολογισμός χωρίς το ΦΠΑ: ενενήντα επτά χιλιάδες εξακόσια πενήντα ευρώ (97.650,00€) και Φ.Π.Α. (24%): είκοσι τρεις χιλιάδες τετρακόσια τριάντα έξι ευρώ (23.436,00) και έχει Συστημικό Αύξοντα Αριθμό ΕΣΗΔΗΣ, 69620 και ημερομηνία δημοσίευσης στο ΚΗΜΔΗΣ την 08/02/2019, με ΑΔΑΜ 19PROC004435333 2019-02-08.

2. Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρεία επικαλείται στην υπό κρίση Προσφυγή της ότι η Αναθέτουσα Αρχή παρανόμως περιέλαβε στην διακήρυξη ορισμένες τεχνικές προδιαγραφές και αιτείται να ακυρωθούν.

3. Επειδή, η Προσφυγή έχει ασκηθεί με χρήση του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο Παράρτημα Ι, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 8 του ΠΔ 39/2017 και της παρ. 2 του άρθρου 362 του Ν. 4412/2016.

4. Επειδή, έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο, σύμφωνα με το άρθρο 5 του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 363 του Ν. 4412/2016 (κωδικός e-παραβόλου 261112221959 0422 0031), όπως εξοφλήθηκε (Ηλεκτρονική πληρωμή στην τράπεζα ALPHA με ημερομηνία 21/2/2019), ποσού εξακοσίων ευρώ (600,00 €) και έχει δεσμευτεί, δυνάμει του αντίστοιχου αποδεικτικού αυτόματης δέσμευσης του παραβόλου της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.).

5. Επειδή, ο επίδικος Διαγωνισμός, εμπίπτει ενόψει του αντικειμένου του και της προϋπολογισθείσας δαπάνης στο πεδίο εφαρμογής του Ν. 4412/2016.

6. Επειδή, η Α.Ε.Π.Π. είναι καθ' ύλην αρμόδια βάσει συνολικού ποσού της Διακήρυξης του Διαγωνισμού, σύμφωνα με το άρθρο 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και του άρθρου 345 παρ. 1 του Ν. 4412/2016.

7. Επειδή, η Α.Ε.Π.Π. είναι και κατά χρόνο αρμόδια, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 5 περ. β), 38 παρ. 7, 61 παρ. 1, 66 παρ. 1, 120, 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016.

8. Επειδή, η Προσφυγή έχει κατατεθεί εμπρόθεσμα σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παρ. 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 361 παρ. 1 περ. α) του Ν. 4412/2016 διότι κατά δηλωσή της η προσφεύγουσα έλαβε γνώση της διακήρυξης στις 13/02/2019.

9. Επειδή, στις 25.02.2019, η Αναθέτουσα Αρχή προέβη στην ανάρτηση της υπό εξέταση Προσφυγής στην κεντρική σελίδα του ηλεκτρονικού τόπου του Διαγωνισμού, πλην όμως ουδεμία παρέμβαση κατετέθη.

10. Επειδή, κατά τις διατάξεις του άρθρου 360 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 3 του Π.Δ. 39/2017 ορίζεται ότι: *«1. Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση του νόμου 4412/2016 και έχει ή είχε υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας, υποχρεούται, πριν από την υποβολή των προβλεπόμενων στον Τίτλο 3 του ανωτέρω νόμου ενδίκων βοηθημάτων, να ασκήσει προδικαστική προσφυγή ενώπιον της ΑΕΠΠ κατά της σχετικής πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής»*. Περαιτέρω, το άρθρο 367 του Ν. 4412/2016 ορίζει ότι: *«1. Η ΑΕΠΠ αποφαινεται αιτιολογημένα επί της βασιμότητας των προβαλλόμενων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών της προσφυγής και των ισχυρισμών της αναθέτουσας αρχής και, σε περίπτωση παρέμβασης, των ισχυρισμών του παρεμβαίνοντος και δέχεται (εν όλω ή εν μέρει) ή απορρίπτει την προσφυγή με απόφασή της... 2. Επί αποδοχής προσφυγής κατά πράξης ακυρώνεται ολικώς ή μερικώς η προσβαλλόμενη πράξη, ενώ επί αποδοχής προσφυγής κατά παράλειψης, ακυρώνεται η παράλειψη και η υπόθεση αναπέμπεται στην αναθέτουσα αρχή για να προβεί αυτή στην οφειλόμενη ενέργεια ...»* και η διάταξη αυτή επαναλαμβάνεται και στο άρθρο 18 του Π.Δ. 39/2017.

11. Επειδή, ως βλάβη, συνεπώς νοείται όχι η απλή επίκληση παρανομίας ή η κατά γενικό τρόπο επίκληση παραβάσεως διαφόρων διατάξεων οποιουδήποτε επιπέδου, αλλά τα πραγματικά εκείνα περιστατικά, συγκεκριμένα και αρκούντως εξειδικευόμενα, αφορώντα τη νομική ή πραγματική κατάσταση του συγκεκριμένου συμμετέχοντος, τα οποία είτε αποκλείουν είτε καθιστούν

υπερβολικά δυσχερή τη συμμετοχή του στο διαγωνισμό είτε προδιαγράφουν άμεσα ή έμμεσα το αποτέλεσμα του λόγω αδυναμίας του προσφεύγοντος να εκπληρώσει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις (ΣτΕ (Ασφ) 14/2006, ΣτΕ (Ασφ) 27/2006). Στο ίδιο πλαίσιο κρίθηκε ότι α) λόγοι περί αντιθέσεως της όλης διαγωνιστικής διαδικασίας και της Προκηρύξεως σε συνταγματικές διατάξεις και σε διατάξεις της ΕΣΔΑ, β) λόγοι στρεφόμενοι κατά επί μέρους όρων της Προκηρύξεως, ως τεθέντων καθ' υπέρβαση των διατάξεων νόμου και γ) λόγοι περί αντιθέσεως επί μέρους όρων της Προκηρύξεως, οι οποίοι επαναλαμβάνουν το περιεχόμενο των σχετικών νομοθετικών ρυθμίσεων, σε υπέρτερης τυπικής ισχύος διατάξεις, είναι απορριπτέοι ως άνευ εννόμου συμφέροντος προβαλλόμενοι, αφού οι βασικές αιτιάσεις δεν συνοδεύονται με ειδικούς ισχυρισμούς - με επίκληση, μάλιστα, συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών - ότι, παρά το γεγονός ότι υπεβλήθη προσφορά στον διαγωνισμό, ενδέχεται να υποστεί ζημία από τον κατά περαίωση συγκεκριμένο πληττόμενο όρο ή προβαλλόμενη πλημμέλεια της Προκηρύξεως (ΕΑ ΣτΕΟΛ 129-131/2016, ΟΛ 146-148/2016, πρβλ. ΕΑ 16/2015 σκ.7, 718/2012 σκ. 5, 616/2012 σκ. 8). Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, σε περίπτωση που ένας ενδιαφερόμενος εκτιμά ότι κάποιος ή κάποιοι όροι της διακήρυξης την καθιστούν πλημμελή, θα πρέπει να επικαλεσθεί και να αποδείξει τη συγκεκριμένη ζημία που υφίσταται από τον όρο τον οποίο θεωρεί μη νόμιμο και όχι σύμφωνο με τη νομοθεσία που διέπει τους διαγωνισμούς των δημοσίων συμβάσεων. Επομένως, για τη θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά δύο προϋποθέσεις : α) βλάβη του προσφεύγοντος και β) ιδιαίτερος δεσμός του προσφεύγοντος με την προσβαλλόμενη πράξη, ήτοι ο προσφεύγων να υφίσταται τη βλάβη αυτή με ορισμένη ιδιότητα που αναγνωρίζεται από τους κανόνες του δικαίου. Υπό την έννοια αυτή, το έννομο συμφέρον πρέπει να είναι προσωπικό (ατομικό), άμεσο και ενεστώς (παρόν), όχι απλά ενδεχόμενο, ούτε να είναι γενικό, αλλά να προκύπτει από ορισμένη ατομική βλάβη του προσφεύγοντος, την οποία αυτός υπέστη ή κινδυνεύει να υποστεί λόγω της ειδικής νομικής κατάστασης στην οποία αυτός βρίσκεται σε σχέση προς την προσβαλλόμενη πράξη (Επ. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, 2000, σελ 466 επ., Γλ. Σιούτη,

Το έννομο συμφέρον στην αίτηση ακυρώσεως, 1998, σελ. 50). Προσωπικό ή ατομικό είναι το έννομο συμφέρον όταν υφίσταται ειδικός δεσμός άλλως ειδική σχέση μεταξύ του προσφεύγοντος και της προσβαλλόμενης πράξης ή παράλειψης που ξεχωρίζει το ατομικό του συμφέρον από το γενικό (Σπ. Βλαχόπουλος , όψεις της δικαστικής προστασίας ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας – το παράδειγμα του ν. 2522/1997 για τα δημόσια έργα, 1998, σελ 199, Δ. Ράικος, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, 2014, σελ. 745 επ.). Υπό το πρίσμα αυτό, για την άσκηση προδικαστικής προσφυγής απαιτείται έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος, το οποίο συναρτάται με την ιδιότητα του προσφεύγοντος ως υποψηφίου στην οικεία διακήρυξη (ΣτΕ 880/2016 7μ. σκ. 13, 1844/2013 7μ. σκ. 15, 2973/1989), άλλως, ως ενδιαφερομένου μεν να συμμετάσχει σ’ αυτήν, αλλά αποκλεισμένου δυνάμει ρήτρας της προκηρύξεως (ΣτΕ 4606/2012, 1982-1985, 1987/2011) και δεν αρκεί το γενικό ενδιαφέρον του κάθε πολίτη για την τήρηση των νόμων και τη σύννομη άσκηση της διοικητικής εξουσίας (ΣτΕ 4391/2011 7μ., 2446/1992 7μ.). Πρέπει επιπλέον το έννομο συμφέρον να είναι άμεσο, δηλαδή οι συνέπειες της προσβαλλόμενης πράξης ή της παράλειψης θα πρέπει να αφορούν απευθείας τον προσφεύγοντα. Συνεπώς, άμεσο χαρακτηρίζεται το έννομο συμφέρον που θεμελιώνεται ευθέως σε δικαιώματα ή έννομες καταστάσεις του προσφεύγοντος, ήτοι να υφίσταται, ο ίδιος, τη βλάβη που προκαλεί η διοικητική πράξη ή η παράλειψή της και όχι κάποιος άλλος. Τέλος, πρέπει να είναι και ενεστώς, υπό την έννοια ότι η βλάβη που προκαλείται στον ενδιαφερόμενο με την συγκεκριμένη ιδιότητα που έχει, πρέπει να έχει ήδη επέλθει ή να είναι βέβαιο ότι θα επέλθει κατά το χρόνο καταθέσεως της προσφυγής (ΣτΕ 1442/1997). Απαιτείται δηλαδή, η παραδοχή των λόγων ακύρωσης της προσβαλλόμενης πράξης να συνεπάγεται ευθέως ευμενή μεταβολή στη θιγείσα από την πληττόμενη πράξη του προσφεύγοντος. Υπό την έννοια αυτή, ενεστώς ή παρόν είναι το έννομο συμφέρον που υπάρχει κατά το χρόνο άσκησης της προδικαστικής προσφυγής και η έλλειψη του σε καμία περίπτωση δεν δύναται να θεραπευτεί εκ των υστέρων. Άλλωστε, δικαστική προστασία παρέχεται όταν η ανάγκη προς παροχή αυτής δεν ανάγεται σε ενδεχόμενες εξελίξεις, αλλά θεμελιώνεται επί βέβαιων περιστατικών του

παρόντος, νομίμως και εμπροθέσμως επικαλουμένων και εξειδικευμένων στην κατατεθείσα προσφυγή. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι ο μη θιγόμενος σε έννομες σχέσεις του ή στα έννομα συμφέροντά του δεν δικαιούται να ασκήσει προσφυγή ως προφυλακτικό μέτρο κατά εξελίξεων στο μέλλον. Η συνδρομή των όρων του παραδεκτού και κυρίως η θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος για την έγερση της προσφυγής, αποτελεί δικονομική προϋπόθεση που ελέγχεται σε κάθε περίπτωση αυτεπαγγέλτως και, αν ελλείπει, η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

12. Επειδή, στην παρ. 1 του άρθρου 18 του Ν.4412/2016 ορίζεται ότι: «1. Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης. Ο σχεδιασμός των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων δεν γίνεται με σκοπό την εξαίρεσή τους από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος Βιβλίου (άρθρα 3 έως 221) ή τον τεχνητό περιορισμό του ανταγωνισμού. Ο ανταγωνισμός θεωρείται ότι περιορίζεται τεχνητά όταν οι διαδικασίες σύναψης συμβάσεων έχουν σχεδιαστεί με σκοπό την αδικαιολόγητα ευνοϊκή ή δυσμενή μεταχείριση ορισμένων οικονομικών φορέων. Οι αναθέτουσες αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων και η χρηστή δημοσιονομική διαχείριση των διατιθέμενων προς το σκοπό αυτό δημοσίων πόρων». Στο άρθρο 54 του Ν.4412/2016 ορίζεται ότι: «1. Οι τεχνικές προδιαγραφές που ορίζονται στην περίπτωση 1 του Παραρτήματος VII του Προσαρτήματος Α΄ παρατίθενται στα έγγραφα της σύμβασης και καθορίζουν τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά των έργων, των υπηρεσιών ή των αγαθών. Τα χαρακτηριστικά αυτά μπορεί επίσης να αναφέρονται στη συγκεκριμένη διαδικασία ή μέθοδο παραγωγής ή παροχής των ζητούμενων έργων, αγαθών ή υπηρεσιών ή σε ειδική διαδικασία άλλου σταδίου του κύκλου ζωής τους, ακόμη και αν οι παράγοντες αυτοί δεν αποτελούν μέρος της υλικής τους υπόστασης, υπό την προϋπόθεση ότι συνδέονται με το αντικείμενο της

σύμβασης και είναι ανάλογα με την αξία και τους σκοπούς της [...]. 2. Οι τεχνικές προδιαγραφές εξασφαλίζουν ισότιμη πρόσβαση των οικονομικών φορέων στη διαδικασία σύναψης σύμβασης και δεν έχουν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία αδικαιολόγητων εμποδίων στο άνοιγμα των δημόσιων συμβάσεων στον ανταγωνισμό. 3. Οι τεχνικές προδιαγραφές διατυπώνονται με έναν από τους κατωτέρω τρόπους: α) ως επιδόσεις ή λειτουργικές απαιτήσεις, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών, υπό την προϋπόθεση ότι οι παράμετροι είναι επαρκώς προσδιορισμένες ώστε να επιτρέπουν στους προσφέροντες να προσδιορίζουν το αντικείμενο της σύμβασης και στις αναθέτουσες αρχές να αναθέτουν τη σύμβαση, β) με παραπομπή σε τεχνικές προδιαγραφές και, με σειρά προτεραιότητας, σε εθνικά πρότυπα που αποτελούν μεταφορά ευρωπαϊκών πρότυπων, σε ευρωπαϊκές τεχνικές εγκρίσεις, σε κοινές τεχνικές προδιαγραφές, σε διεθνή πρότυπα, σε άλλα τεχνικά συστήματα αναφοράς που έχουν θεσπιστεί από ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης ή - όταν αυτά δεν υπάρχουν- σε εθνικά πρότυπα, σε εθνικές τεχνικές εγκρίσεις ή σε εθνικές τεχνικές προδιαγραφές στον τομέα του σχεδιασμού, του υπολογισμού και της εκτέλεσης των έργων και της χρησιμοποίησης των αγαθών, κάθε παραπομπή συνοδεύεται από τον όρο ή «ισοδύναμο» [...] 4. Οι τεχνικές προδιαγραφές, εκτός εάν δικαιολογείται από το αντικείμενο της σύμβασης, δεν περιέχουν μνεία συγκεκριμένης κατασκευής ή προέλευσης ή ιδιαίτερης μεθόδου κατασκευής που να χαρακτηρίζει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που παρέχονται από έναν συγκεκριμένο οικονομικό φορέα ούτε εμπορικού σήματος, διπλώματος ευρεσιτεχνίας, τύπων ή συγκεκριμένης καταγωγής ή παραγωγής που θα είχε ως αποτέλεσμα να ευνοούνται ή να αποκλείονται ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένα προϊόντα [...]]. Σύμφωνα με το Παράρτημα VII Προσαρτήματος Α' Ν. 4412/2016, όπως ενσωματώθηκε από την οικεία Οδηγία 2014/24/ΕΕ, περ. 1 υποπερ. β ως τεχνική προδιαγραφή ορίζεται «β) όταν πρόκειται για δημόσιες συμβάσεις προμηθειών ή υπηρεσιών: η προδιαγραφή που περιέχεται σε έγγραφο το οποίο προσδιορίζει τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά ενός προϊόντος ή μιας υπηρεσίας, όπως τα επίπεδα ποιότητας, τα επίπεδα της περιβαλλοντικής και κλιματικής επίδοσης, ο σχεδιασμός για όλες τις απαιτήσεις

(συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας πρόσβασης για τα άτομα με αναπηρία), και η αξιολόγηση της συμμόρφωσης, της καταλληλότητας, της χρήσης του προϊόντος, της ασφάλειας ή των διαστάσεών του, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων που ισχύουν για το προϊόν όσον αφορά την ονομασία πώλησης, την ορολογία, τα σύμβολα, τις δοκιμές και μεθόδους δοκιμών, τη συσκευασία, τη σήμανση και την επίθεση ετικετών, τις οδηγίες για τους χρήστες, τις διαδικασίες και μεθόδους παραγωγής σε οποιοδήποτε στάδιο του κύκλου ζωής του αγαθού ή της υπηρεσίας, καθώς και τις διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης».

13. Επειδή το έννομο συμφέρον του οικονομικού φορέα, που προσφεύγει ενώπιον της Α.Ε.Π.Π. εξειδικεύεται αυθεντικά και αποκλειστικά από τον ίδιο, εξετάζεται δε από την τελευταία ως προς την νομιμότητά του, την απόδειξή του και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του που επιβάλλουν την έννομη προστασία του, δεν είναι ανταγωνιστικό του δημοσίου συμφέροντος, δεν είναι αποδοκιμαστέο ως ιδιοτελές (πρβλ. Δημήτριος Θ. Πυργάκης, «Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, σελ. 17).

14. Επειδή η προαπόδειξη του εννόμου συμφέροντος δεν καθιστά δυσχερή την πρόσβαση του ενδιαφερόμενου στο δικαστήριο ή εν γένει στην προσήκουσα παροχή έννομης προστασίας (άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος) ούτε δημιουργεί (Δημήτριος Θ. Πυργάκης, «Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», Νομική Βιβλιοθήκη, 2017) αντίθεση προς το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ (ΣτΕ 2980/2013). Μόνη δε, εξαίρεση στην ως άνω αναφερθείσα υποχρέωση προαπόδειξης είναι να προκύπτει σαφώς και άνευ ουδεμίας αμφιβολίας από τις *ad hoc* ειδικές συνθήκες ότι θίγονται τα επαγγελματικά και οικονομικά συμφέροντα του προσφεύγοντος (ΣτΕ 2521/2004). Συνεπώς το αδύνατο της συμμετοχής ενδιαφερομένου σε διαγωνιστική διαδικασία πρέπει να οφείλεται στην προβαλλόμενη παρανομία της διοίκησης και όχι στην εκ μέρους του ακολουθούμενη εμπορική πολιτική. Επομένως, εφόσον με τις προβαλλόμενες αιτιάσεις ο προσφεύγων επιδιώκει την τροποποίηση όρων της διακήρυξης παρότι δεν διαθέτει τον τύπο μηχανήματος που απαιτεί η διακήρυξη προκειμένου να του δοθεί η δυνατότητα να προσφέρει έτερο μηχανήμα που διαθέτει, τότε η συμμετοχή του δεν παρεμποδίζεται από όρο της

διακήρυξης αλλά είναι συνέπεια της εμπορικής του πολιτικής, η, δε, αίτησή της ανεξαρτήτως της βασιμότητας των προβαλλόμενων λόγων (πρβλ ΣΤΕ ΕΑ 434/2008) είναι απορριπτέα ως ασκούμενη άνευ εννόμου συμφέροντος [(ΣΤΕ ΕΑ 581/2008), βλ. και Φ. Αρναούτογλου, «Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων», Νομική Βιβλιοθήκη, 2η έκδοση, παρ. 133 σελ. 96-97)].

15. Επειδή, στο σημ. 74 του Προοιμίου της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ ορίζεται ότι: *«Οι τεχνικές προδιαγραφές που καθορίζονται από τους αγοραστές του Δημοσίου πρέπει να επιτρέπουν το άνοιγμα των δημόσιων προμηθειών στον ανταγωνισμό καθώς και την επίτευξη των στόχων βιωσιμότητας. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να είναι δυνατή η υποβολή προσφορών που αντικατοπτρίζουν την ποικιλία των προτύπων για τεχνικές λύσεις και των τεχνικών προδιαγραφών στην αγορά... Κατά συνέπεια, οι τεχνικές προδιαγραφές θα πρέπει να καταρτίζονται κατά τρόπο ώστε να αποφεύγεται ο τεχνητός περιορισμός του ανταγωνισμού μέσω απαιτήσεων που να ευνοούν έναν συγκεκριμένο οικονομικό φορέα, αντικατοπτρίζοντας βασικά χαρακτηριστικά των αγαθών, υπηρεσιών ή Έργων που παρέχονται συνήθως από τον οικονομικό φορέα αυτό. Η κατάρτιση των τεχνικών προδιαγραφών ως προς τις λειτουργικές απαιτήσεις και τις απαιτήσεις εκτέλεσης επιτρέπει εν γένει την επίτευξη του ανωτέρω στόχου με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.....».*

16. Επειδή, στο Μέρος II («Τεχνική ικανότητα») του Παραρτήματος XII («Αποδεικτικά μέσα για τα κριτήρια επιλογής») του Προσαρτήματος Α' του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: *«Αποδεικτικά στοιχεία των τεχνικών ικανοτήτων του οικονομικού φορέα, που αναφέρονται στο άρθρο 75: α) οι ακόλουθοι κατάλογοι: i) κατάλογος των εργασιών που εκτελέσθηκαν την τελευταία πενταετία, κατά μέγιστο όριο, συνοδευόμενος από πιστοποιητικά ορθής εκτέλεσης και ολοκλήρωσης των σημαντικότερων εργασιών· Όπου κριθεί απαραίτητο για τη διασφάλιση ικανοποιητικού επιπέδου ανταγωνισμού, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να ορίζουν ότι θα λαμβάνονται υπόψη στοιχεία σχετικών εργασιών που εκτελέσθηκαν πριν από την τελευταία πενταετία, ii) κατάλογος των κυριότερων παραδόσεων ή των κυριότερων υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκαν την τελευταία τριετία, κατά μέγιστο όριο, με αναφορά του αντίστοιχου ποσού, της*

ημερομηνίας και του δημόσιου ή ιδιωτικού παραλήπτη. Όπου κριθεί απαραίτητο για τη διασφάλιση ικανοποιητικού επιπέδου ανταγωνισμού, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να ορίζουν ότι θα λαμβάνονται υπόψη στοιχεία σχετικών αγαθών ή υπηρεσιών που παραδόθηκαν ή εκτελέσθηκαν πριν από την τελευταία τριετία· β) αναφορά του τεχνικού προσωπικού ή των τεχνικών υπηρεσιών, είτε ανήκουν απευθείας στην επιχείρηση του οικονομικού φορέα είτε όχι, ιδίως των υπευθύνων για τον έλεγχο της ποιότητας και, όταν πρόκειται για δημόσιες συμβάσεις έργων, εκείνων που θα έχει στη διάθεσή του ο εργολήπτης για την εκτέλεση του έργου· γ) περιγραφή του τεχνικού εξοπλισμού και των μέτρων που λαμβάνει ο οικονομικός φορέας για την εξασφάλιση της ποιότητας και των μέσων μελέτης και έρευνας της επιχείρησής του· δ) αναφορά του τρόπου διαχείρισης της αλυσίδας εφοδιασμού και των συστημάτων ανίχνευσης που θα είναι σε θέση να εφαρμόζει ο οικονομικός φορέας κατά την εκτέλεση της σύμβασης· ε) εάν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που παρέχονται είναι σύνθετα ή, κατ' εξαίρεση, πρέπει να ανταποκρίνονται σε κάποιον ιδιαίτερο σκοπό, έλεγχος διενεργούμενος από την αναθέτουσα αρχή ή, εξ ονόματος της, από αρμόδιο επίσημο οργανισμό της χώρας όπου είναι εγκατεστημένος ο προμηθευτής ή ο πάροχος υπηρεσιών, με την επιφύλαξη της συναίνεσης του οργανισμού αυτού· [...]·στ) αναφορά τίτλων σπουδών και επαγγελματικών προσόντων του παρόχου υπηρεσιών ή του εργολήπτη ή των διευθυντικών στελεχών της επιχείρησης, υπό την προϋπόθεση ότι δεν αξιολογούνται ως κριτήριο ανάθεσης· ζ) αναφορά των μέτρων περιβαλλοντικής διαχείρισης που μπορεί να εφαρμόζει ο οικονομικός φορέας κατά την εκτέλεση της σύμβασης· η) δήλωση στην οποία αναφέρονται το μέσο ετήσιο εργατοϋπαλληλικό δυναμικό του παρόχου υπηρεσιών ή του εργολήπτη και ο αριθμός των στελεχών της επιχείρησής του κατά τα τελευταία τρία χρόνια· θ) δήλωση σχετικά με τα μηχανήματα, τις εγκαταστάσεις και τον τεχνικό εξοπλισμό που διαθέτει ο πάροχος υπηρεσιών ή ο εργολήπτης [...].»

17.Επειδή, στην αιτιολογική σκέψη 2 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της Οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ L 94, σ. 65), προβλέπεται ότι: «[...] οι ισχύοντες κανόνες για τις δημόσιες

προμήθειες που εγκρίθηκαν δυνάμει [...] της Οδηγίας [...] 2004/18/EK [...], θα πρέπει να αναθεωρηθούν και να εκσυγχρονιστούν, για να αυξηθεί η αποδοτικότητα των δημόσιων δαπανών, με τη διευκόλυνση ιδίως της συμμετοχής μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) στις δημόσιες προμήθειες [...]. Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να επιβάλλουν στους οικονομικούς φορείς ως απαιτήσεις συμμετοχής μόνο τα κριτήρια που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 3 και 4. Οι αναθέτουσες αρχές περιορίζουν τις όποιες προϋποθέσεις συμμετοχής σε εκείνες που είναι απαραίτητες, ώστε να εξασφαλίζεται ότι ένας υποψήφιος ή προσφέρων διαθέτει τις νομικές και χρηματοοικονομικές δυνατότητες και την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα για την εκτέλεση της προς ανάθεση σύμβασης. Όλες οι απαιτήσεις σχετίζονται και είναι ανάλογες με το αντικείμενο της σύμβασης [...]. Ομοίως, στην αιτιολογική σκέψη 83 της ως άνω Οδηγίας, προβλέπεται ότι: «Οι υπερβολικά αυστηρές απαιτήσεις όσον αφορά την οικονομική και χρηματοπιστωτική ικανότητα συχνά αποτελούν αδικαιολόγητο εμπόδιο στη συμμετοχή ΜΜΕ σε δημόσιες προμήθειες. Ενδεχόμενες τέτοιες απαιτήσεις θα πρέπει να είναι συναφείς και ανάλογες με το αντικείμενο της σύμβασης. Ειδικότερα, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται στις αναθέτουσες αρχές να απαιτούν από τους οικονομικούς φορείς να έχουν έναν ελάχιστο κύκλο εργασιών ο οποίος θα είναι δυσανάλογος προς το αντικείμενο της σύμβασης· η σχετική απαίτηση δεν θα πρέπει κανονικά να υπερβαίνει κατ' ανώτατο όριο το διπλάσιο της εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης. Ωστόσο, σε δεόντως δικαιολογημένες περιστάσεις, θα πρέπει να μπορούν να εφαρμόζονται υψηλότερες απαιτήσεις. Οι εν λόγω περιστάσεις μπορεί να σχετίζονται με τους υψηλούς κινδύνους που συνεπάγεται η εκτέλεση της σύμβασης ή με το γεγονός ότι η έγκαιρη και ορθή εκτέλεσή της είναι κρίσιμης σημασίας, παραδείγματος χάρη γιατί αποτελεί απαραίτητη προκαταρκτική προϋπόθεση για την εκτέλεση άλλων συμβάσεων [...]».

18. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 56 του Ν.4412/2016: «1. Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να απαιτούν από τους οικονομικούς φορείς να προσκομίζουν έκθεση δοκιμών από οργανισμό αξιολόγησης της συμμόρφωσης ή πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί από τέτοιο οργανισμό ως αποδεικτικό μέσο συμμόρφωσης με

απαιτήσεις ή κριτήρια που αναφέρονται στις τεχνικές προδιαγραφές, τα κριτήρια ανάθεσης ή τους όρους εκτέλεσης της σύμβασης. Αν οι αναθέτουσες αρχές απαιτούν την υποβολή πιστοποιητικών εκδιδόμενων από συγκεκριμένο οργανισμό αξιολόγησης της συμμόρφωσης, οφείλουν να δέχονται επίσης πιστοποιητικά από άλλους ισοδύναμους οργανισμούς αξιολόγησης της συμμόρφωσης».

19.Επειδή, οι προσβαλλόμενοι όροι είναι οι ακόλουθοι κατά αυτούσια μεταφορά από τη διακήρυξη : « 2.2.9.2 Αποδεικτικά μέσα. Β.4. Για την απόδειξη της τεχνικής ικανότητας της παραγράφου 2.2.6 οι οικονομικοί φορείς προσκομίζουν: 1) εάν μεν ο αποδέκτης είναι δημόσιος φορέας, πιστοποιητικό ή βεβαίωση (κανένα άλλο έγγραφο δε γίνεται δεκτό) από τον αρμόδιο φορέα, στο οποίο θα αναφέρεται το ποσό, το έτος ολοκλήρωσης της προμήθειας, καθώς επίσης και ότι πραγματοποιήθηκαν έγκαιρα και σύμφωνα με τους κανόνες της τέχνης και της τεχνικής. ..[.]ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι - ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ 4. Οι προδιαγραφές των ειδών που ακολουθούν είναι οι ελάχιστες απαιτήσεις της Υπηρεσίας, οι διαστάσεις του μεγέθους των ειδών που αναγράφονται είναι οι επιθυμητές και δεν θα γίνουν δεκτές μεγάλες αποκλίσεις από αυτές (περίπου 2%), εκτός εάν αυτό ρητώς αναφέρεται στις επιμέρους τεχνικές προδιαγραφές των ειδών της προμήθειας. 9 Οι συμμετέχοντες στον διαγωνισμό πρέπει να είναι πιστοποιημένοι και συγκεκριμένα: Οι κατασκευάστριες εταιρείες στο Σύστημα Διαχείρισης Ποιότητας βάσει του διεθνούς προτύπου ISO 9001, στο Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης βάσει του διεθνούς προτύπου ISO 14001, στο Σύστημα Διαχείρισης Υγείας και Ασφάλειας στην Εργασία κατά OHSAS 18001 ή ΕΛΟΤ 1801 και όσον αφορά την αειφορική δασική διαχείριση σύμφωνα με τις προδιαγραφές του FSC. Οι προμηθεύτριες εταιρείες στο Σύστημα Διαχείρισης Ποιότητας βάσει του διεθνούς προτύπου ISO 9001 και στο Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης βάσει του διεθνούς προτύπου ISO 14001 (με δεδομένη την πιστοποίηση κατά ISO 9001 και 14001 των κατασκευαστριών εταιρειών). 1. ΚΑΘΙΣΜΑ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΥ ΜΕ ΑΝΑΚΛΙΝΟΜΕΝΟ ΑΝΑΛΟΓΙΟ. Γενικά χαρακτηριστικά Θα πρέπει να έχει ειδικές προδιαγραφές ως προς την ακουστικότητα (ηχοαπορρόφηση), ώστε συνδυαζόμενο με τα λοιπά

χαρακτηριστικά της αίθουσας να εξασφαλίζει άριστο αποτέλεσμα από ακουστικής απόψεως. ... Έδρα. Ο εσωτερικός σκελετός της έδρας του καθίσματος είναι από πολλαπλά στρώματα ξύλου επικολλημένα, συνολικού πάχους 12χιλ. Στον σκελετό προσαρμόζεται μαξιλάρι από άκαυστη διογκωμένη πολυουρεθάνη. Η πολυουρεθάνη, μέσου πάχους 70χιλ. και πυκνότητας 40kg/m³, θα είναι επενδυμένη με ύφασμα βραδύκαυστο υψηλής αντοχής. Η έδρα είναι εξολοκλήρου επενδεδυμένη και η διάσταση της είναι 44x44x10εκ.. Η ανάκληση της έδρας επιταχύνεται δια μέσω δυο αξόνων σε κάθε πλευρά της διαμέτρου 14χιλ. Πλάτη. Ο εσωτερικός σκελετός της πλάτης του καθίσματος είναι από πολλαπλά στρώματα ξύλου πάχους 10χιλ. Η πολυουρεθάνη μέσου πάχους 70χιλ. και πυκνότητας 30kg/m³ είναι επενδυμένη με ύφασμα βραδύκαυστο υψηλής αντοχής. Η διάσταση της πλάτης είναι 47εκ. πλάτος x 67εκ. ύψος. Το πάχος στο πάνω μέρος της πλάτης είναι 7εκ., στο μέσον της 11,5εκ και καταλήγει σε 2εκ, ακολουθώντας την ανατομία του σώματος. Στο πίσω και κάτω μέρος της πλάτης υπάρχει κάλυμμα από πολυπροπυλένιο. Η διάσταση του πολυπροπυλενίου είναι 45εκ πλάτος x 30εκ ύψος και διαθέτει οχτώ (8) κατακόρυφες νευρώσεις για την αποφυγή φθορών από τα πόδια των καθημένων της πίσω σειράς. ... Μπράτσο. Στην επάνω επιφάνειά του μπράτσου θα τοποθετηθεί ξύλινη καλύπτρα διαστάσεων 48,5x5,5x2εκ., λουστραρισμένη. Το σχήμα του μπράτσου θα είναι τριγωνικό, διευκολύνοντας τη διέλευση των καθημένων, με καμπύλη στην μπροστινή αλλά και στην πίσω πλευρά. Η διάσταση του κυτίου των μπράτσων για τα μεσαία πόδια είναι 48,5εκ x 44,5εκ ύψος x 5,5εκ. πλάτος, ενώ για τα ακριανά πόδια κάθε σειράς 48,5εκ x 60εκ ύψος x 5,5εκ. πλάτος. Το μεσαίο μπράτσο στο εσωτερικό του είναι κατασκευασμένο από ατσάλινη λαμαρίνα πάχους 3χιλ, πάνω στην οποία θα τοποθετηθεί πάνελ πολυπροπυλενίου, το οποίο (πάνελ) θα επενδύεται με το ίδιο ύφασμα με αυτό της έδρας και της πλάτης. ... Τα ποδαρικά των καθισμάτων θα κατασκευασθούν από κοιλοδοκό οβάλ (χωρίς αιχμές) διατομής 90x30x2χιλ. Το κάθε ποδαρικό θα έχει σχήμα τοξοειδές και θα είναι συνέχεια της καμπύλης που δημιουργεί το μπράτσο στην πίσω πλευρά του. Το ποδαρικό θα ξεκινάει από την πίσω πλευρά του μπράτσου και θα καταλήγει στην μπροστινή πλευρά του πέλματος πάκτωσης.

Το πέλμα θα είναι σχήματος σταγόνας διαστάσεων 25,5εκ μήκος x 9,5εκ πλάτος στο μπροστινό μέρος και 3εκ. πλάτος στο πίσω μέρος. Το ύψος του πέλματος θα ξεκινάει από 4,5εκ. και θα καταλήγει στο πίσω μέρος σε 3χιλ., εξασφαλίζοντας με αυτό το σχήμα την μεγαλύτερη δυνατή αντοχή του στις καταπονήσεις.

Αναλόγιο Γραφής

Αναλόγιο γραφής διαστάσεων 297 x 325 x 8χιλ.

Το αναλόγιο γραφής θα είναι anti-ranipic, κατασκευασμένο από HPL πάχους 8χιλ., έχοντας τη δυνατότητα αναδίπλωσης μέσα στο μπράτσο. Ο βραχίονας στήριξης του αναλογίου γραφής θα είναι ατσάλινος για την καλύτερη σταθερότητα.....

Στήριξη

Διαστάσεις

Οι διαστάσεις του καθίσματος είναι :

Συνολικό ύψος καθίσματος: 92εκ.

Ύψος μπράτσου: 67εκ

Ύψος αναλογίου : 66εκ.

Ύψος έδρας : 46εκ.

Βάθος καθίσματος με δυνατότητα κλίσης πλάτης : 49-53εκ

Βάθος καθίσματος με ανοιχτή την έδρα και δυνατότητα κλίσης πλάτης: 62-66εκ.

Βάθος καθίσματος με ανοιχτό αναλόγιο και δυνατότητα κλίσης πλάτης : 72-76εκ.

Αξονικό πλάτος καθίσματος : 52εκ.

Πιστοποιητικά

Το κάθισμα θα πρέπει να διαθέτει τα ακόλουθα πιστοποιητικά:

Πιστοποιητικό Ηχοαπορρόφησης UNI EN ISO 354».

20. Επειδή, οι κανονιστικές ρυθμίσεις, όπως οι θεσπιζόμενοι με την διακήρυξη διαγωνισμού όροι, δεν χρήζουν, ως εκ της φύσεώς τους, αιτιολογίας (βλ. Επ. Αν. ΣΤΕ 918/2003, 876/2004), η δε Διοίκηση είναι, κατ' αρχήν, ελεύθερη να διαμορφώνει κατά την κρίση της τους όρους της

διακηρύξεως ως προς τα προς προμήθεια είδη, καθορίζοντας τα ειδικότερα τεχνικά χαρακτηριστικά τους και τις ανάγκες της υπηρεσίας από ποσοτική και ποιοτική άποψη, ενώ θα πρέπει να θεωρείται ότι απαραδέκτως αμφισβητείται από τον προτιθέμενο να μετάσχει στο διαγωνισμό η σκοπιμότητα της θεσπίσεως επί μέρους όρων και τεχνικών προδιαγραφών (βλ. Επ. Αν. ΣΤΕ 434/2008). Και τούτο διότι όταν ο προτιθέμενος να μετάσχει στο διαγωνισμό επικαλείται λόγους με τους οποίους επιχειρεί, υπό την μορφή γενικής αμφισβήτησης της νομιμότητας συγκεκριμένων όρων της διακήρυξης, να προσδιορίσει, κατά τις δικές τους δυνατότητες, τα προς προμήθεια είδη και να καθορίσει, βάσει δικών του εκτιμήσεων, τα κριτήρια για την ανάδειξη του αναδόχου, αυτοί οι λόγοι είναι απορριπτέοι ως απαράδεκτοι (βλ. Επ. Αν. ΣΤΕ 307/2007).

21. Επειδή, ετέρωθεν και στην περίπτωση αυτή, οι τεχνικές προδιαγραφές ελέγχονται από την άποψη της τήρησης της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων, καθώς και της αρχής της αναλογικότητας (βλ. ΣΤΕ 189/2015, ΕΑ ΣΤΕ 124/2015, 9/2015, 354/2014 κ.ά.), σε κάθε δε περίπτωση θα πρέπει να εξασφαλίζουν ισότιμη πρόσβαση των οικονομικών φορέων στη διαδικασία σύναψης της σύμβασης και να μην εισάγουν αδικαιολόγητα εμπόδια στην ανάπτυξη υγιούς ανταγωνισμού, υπό την έννοια ότι οφείλουν να αποφεύγουν διατάξεις που οδηγούν σε τεχνητό περιορισμό του ανταγωνισμού μέσω απαιτήσεων που ευνοούν συγκεκριμένο οικονομικό φορέα, μέσω της ενσωμάτωσης σε αυτή χαρακτηριστικών που διακρίνουν συνήθως τα προϊόντα/υπηρεσίες του τελευταίου, ούτε να συνεπάγονται αδικαιολόγητους φραγμούς στην ελεύθερη ανάπτυξη του ανταγωνισμού (βλ. ΕΣ 2402/2010). Κατ' αναλογία, η θέσπιση τέτοιων όρων τεχνικής ικανότητας, ενόψει των περιορισμών που συνεπάγονται, πρέπει να δικαιολογείται από τη φύση, την ποσότητα, το μέγεθος, τη σπουδαιότητα, την πολυπλοκότητα και τις εξειδικευμένες απαιτήσεις της προς ανάθεσης σύμβασης, ώστε να μην παραβιάζει τη γενική αρχή της αναλογικότητας που ορίζει κατά το κοινοτικό δίκαιο, ότι οι όροι αυτής δεν πρέπει να βαίνουν πέραν του μέτρου που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου

(βλ. ΕΛΣυν 2590/2016, ΔΕΕ C-213/07, Μηχανική Α.Ε. σκ. 44-48 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία, C-234/03 CONTSE). Ως εκ τούτου, τα κριτήρια και τα μέσα απόδειξης της ελάχιστης απαιτούμενης τεχνικής ικανότητας των υποψηφίων που επιλέγονται από τις αναθέτουσες αρχές πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να σχετίζονται με την ορθή και αποτελεσματική εκτέλεση της σύμβασης και να μην άγουν σε υπέρμετρο περιορισμό του δικαιώματος πρόσβασης στον διαγωνισμό, ώστε να διασφαλίζεται η ανάπτυξη ανταγωνισμού και η επιλογή της βέλτιστης προσφοράς (ΕΛΣυν Τμ. Μείζονος – Επταμελούς Σύνθεσης 3372/2011, 3065/2014, VI Τμ. 2484/2012, 558/2014, 3392/2015, 1759, 3329/2015).

22. Επειδή, συνεπώς η αναθέτουσα αρχή έχει την ευχέρεια να καθορίσει τις προϋποθέσεις συμμετοχής, σύμφωνα με το ενωσιακό και εθνικό δίκαιο, του διαγωνισμού με δύο βασικούς περιορισμούς: (α) να μην περιορίζεται ο ελεύθερος και ανόθευτος ανταγωνισμός και η ευρεία συμμετοχή σε διαγωνιστικές διαδικασίες μέσω της επιβολής προδιαγραφών που συρρικνώνουν την ελεύθερη αγορά και (β) να τίθενται κατά τέτοιο τρόπο στο κείμενο της διακήρυξης, ώστε να είναι αρκετά ακριβείς και να μην καταλείπεται οιαδήποτε αμφιβολία στους προσφέροντες ως προς την κατανόηση και τον προσδιορισμό του αντικείμενου και των απαιτήσεων της διακήρυξης. Επιπρόσθετα, κάθε αναθέτουσα αρχή στις περιπτώσεις αυτές πρέπει να λαμβάνει υπόψη το κριτήριο της αναλογικότητας υπό την έννοια ότι τυχόν περιοριστικά μέτρα που τίθενται με τους όρους της διακήρυξης μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με το ενωσιακό δίκαιο μόνον εάν μπορεί να αποδειχθεί ότι: (α) έχουν οριστεί για την εξυπηρέτηση θεμιτού σκοπού δημόσιας τάξης που έχει τεθεί προς το γενικό συμφέρον, (β) εφαρμόζονται κατά τρόπο που δεν δημιουργεί διακρίσεις, (γ) είναι κατάλληλα για την επίτευξη αυτού του επιδιωκόμενου σκοπού και (δ) δεν είναι δεσμευτικά πέραν του βαθμού που είναι αναγκαίος για την επίτευξη του σκοπού (βλ. ΔΕΚ απόφαση της 3η Φεβρουαρίου 1993 Vereniging Veronica Omroep Organisatie κατά Commissariaat voor de Media, C-148/91, σκ. 9, Dieter Kraus κατά Land Baden-Württemberg, C-19/92, σκ. 32). Με άλλα λόγια

η αναθέτουσα αρχή είναι εκείνη που καθορίζει το ελάχιστο επίπεδο τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας των υποψηφίων οικονομικών φορέων, το οποίο, όμως και πρέπει να συνδέεται και να τελεί σε αναλογία προς το αντικείμενο της σύμβασης και να δικαιολογείται από τη φύση και το σκοπό του συγκεκριμένου έργου, ήτοι δύναται η αναθέτουσα αρχή να ζητά ένα ή περισσότερα δικαιολογητικά ανάλογα με τις απαιτήσεις της κατά περίπτωση σύμβασης, τις δυνατότητες της συγκεκριμένης αγοράς στην οποία απευθύνεται και την ανάγκη εξασφάλισης συνθηκών πραγματικού ανταγωνισμού.

23. Επειδή, η προσφεύγουσα υποστηρίζει με τον πρώτο λόγο προσφυγής ότι «*Στη διακήρυξη του Χαροκόπειου Πανεπιστημίου γίνεται φωτογραφική προδιαγραφή προϊόντος και συγκεκριμένα του μοντέλου EIDOS της Ιταλικής εταιρείας ARESLINE, (via Brenta 7, 36010 Carré (VI), Italy). Επισυνάπτουμε το προσπέκτους του εν λόγω προϊόντος (είναι διαθέσιμο και στην επίσημη ιστοσελίδα της εταιρείας) όπου είναι εμφανής η πιστή/φωτογραφική μεταφορά/μετάφραση στην ελληνική γλώσσα των γενικών τεχνικών όρων, της προτελευταίας σελίδας του εντύπου, στις τεχνικές προδιαγραφές της διακήρυξης. Οι μόνες διαφορές που υπάρχουν είναι η παράλειψη όσων τεχνικών χαρακτηριστικών δεν περιλαμβάνονται στη συγκεκριμένη έκδοση του καθίσματος (π.χ. δεν διαθέτει μαξιλάρι κεφαλής) και ο εμπλουτισμός των τεχνικών όρων του προσπέκτους με περιγραφές της μορφολογίας του καθίσματος ώστε να εξασφαλίσουν επιπλέον το ότι δεν μπορέσει προσφερθεί άλλο προϊόν. Εκτός του παραπάνω προφανούς η προδιαγραφή είναι φωτογραφική για τους παρακάτω λόγους:1. Στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι-ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ στην σελίδα 35 της Διακήρυξης και συγκεκριμένα στην παράγραφο 4. υπάρχει η απαίτηση «Οι προδιαγραφές των ειδών που ακολουθούν είναι οι ελάχιστες απαιτήσεις της Υπηρεσίας, οι διαστάσεις του μεγέθους των ειδών που αναγράφονται είναι οι επιθυμητές και δεν θα γίνουν δεκτές μεγάλες αποκλίσεις από αυτές (περίπου 2%), εκτός εάν αυτό ρητώς αναφέρεται στις επιμέρους τεχνικές προδιαγραφές των ειδών της προμήθειας». Επίσης στην παρακάτω παράγραφο 6. αναφέρεται ότι «Τα*

έπιπλα θα είναι τυποποιημένης κατασκευής επωνύμων εγχωρίων ή ξένων εργοστασίων, ή αναγνωρισμένων επίσημων αντιπροσώπων». Άρα αυτό που ισχύει ρητά και δεσμευτικά ως ελάχιστη απαίτηση της Υπηρεσίας είναι η απαγόρευση προσφοράς προϊόντος με διαστάσεις που να έχουν απόκλιση μεγαλύτερη από 2% από τις ζητούμενες και ταυτόχρονα το προϊόν να είναι τυποποιημένης κατασκευής. Οι παραπάνω απαιτήσεις σε συνδυασμό με το ότι για το ζητούμενο προϊόν προδιαγράφονται όχι μόνο εξωτερικές διαστάσεις αλλά και διαστάσεις για κάθε επιμέρους τμήμα του και εξάρτημα συνιστούν τον ορισμό της φωτογραφικής προδιαγραφής προϊόντος διότι είναι αδύνατο άλλο, τυποποιημένης μάλιστα κατασκευής, προϊόν να είναι ακριβώς ίδιο (με την πρακτικά ασήμαντη απόκλιση του 2%) με το ζητούμενο σε όλα του τα μέρη. Και για να γίνει αυτό απολύτως αντιληπτό και κατανοητό αναφέρουμε ενδεικτικά, από τις απαιτούμενες προδιαγραφές της Διακήρυξης (σελ.36 &37) για το ζητούμενο Είδος 1. ΚΑΘΙΣΜΑ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΥ ΜΕ ΑΝΑΚΛΙΝΟΜΕΝΟ ΑΝΑΛΟΓΙΟ, ότι ζητείται κάθισμα το οποίο να έχει: Εσωτερικό σκελετός έδρας πάχους 12χιλ.

Διάσταση έδρας 44x44x10εκ

Αξονες περιστροφής της ανάκλησης της έδρας διαμέτρου 14χιλ.

Εσωτερικός σκελετός πλάτης πάχους 10χιλ.

Διάσταση πλάτης 47x 67εκ.

Πάνω μέρος της πλάτης 7εκ., στο μέσον της 11,5εκ και καταλήγει σε 2εκ.

Διάσταση καλύμματος πολυπροπυλενίου πλάτης 45X30εκ.

Ξύλινη καλύπτρα επάνω μέρους μπράτσου 48,5X5,5X2εκ.

Κυτίου μεσαίων μπράτσων 48,5X44,5x5.5εκ.

Κυτίο ακραίων μπράτσων 48,5X60X5,5εκ.

Εσωτερικό μεσαίου μπράτσου από λαμαρίνα πάχους 3χιλ.

Ποδαρικά καθίσματος από οβάλ σωλήνα 90x30x2χιλ.

Πέλμα σχήματος σταγόνας με 25,5X9,5εκ στο μπροστινό μέρος και 3εκ. στο πίσω μέρος. Ύψος πέλματος που να ξεκινάει από 4,5εκ. και να καταλήγει στο πίσω μέρος σε 3χιλ. Αναλόγιο γραφής διαστάσεων 297X325X8χιλ.

Συνολικό ύψος καθίσματος 92εκ.

Ύψος μπράτσου 67εκ.

Ύψος αναλογίου 66εκ.

Ύψος έδρας 46εκ.

Αξονικό πλάτος καθίσματος : 52εκ. Η σχεδόν απόλυτη απαίτηση των παραπάνω διαστάσεων όχι μόνο δεν εξυπηρετεί κανένα λόγο παρά μόνο την παρεμπόδιση προσφοράς άλλου προϊόντος πέρα από αυτό που προδιαγράφεται φωτογραφικά, αλλά είναι και δυνητικά επιζήμια για τον φορέα του διαγωνισμού, αφού δεν μπορεί κανείς να προσφέρει προϊόν με υψηλότερης ποιότητας δομικά υλικά από τα ζητούμενα. Για παράδειγμα ζητούνται ποδαρικά πάχους 2χιλ. Με τον περιορισμό του 2% δεν μπορεί κανείς να προσφέρει παχύτερο άρα ανθεκτικότερο ποδαρικό πάχους π.χ. 3χιλ αφού αυτό υπερβαίνει τον περιορισμό του 2% ο οποίος απαιτεί πάχος από 1,096 έως 2,04χιλ. «Εδώ θέλουμε να αναφέρουμε ένα άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα στο οποίο φαίνεται καθαρά τόσο η ζημία και για το ίδιο το Πανεπιστήμιο όσο και το ότι οι προδιαγραφές που έχουν θέσει (ως φωτογραφικές) είναι αντίθετες με την ίδια την δική τους μελέτη τοποθέτησης καθισμάτων. Σύμφωνα με σχεδιομελέτη του ίδιου του Πανεπιστημίου, την οποία και σας υποβάλλουμε, είχε προδιαγραφεί κάθισμα αξονικής απόστασης 57εκ για την ζητούμενη ποσότητα και τις διαστάσεις της αίθουσας αφού τέτοιου πλάτους κάθισμα έχει τοποθετηθεί σχεδιαστικά στη κάτοψη της σχεδιομελέτης. Βάζοντας το Πανεπιστήμιο στη διακήρυξη φωτογραφικές προδιαγραφές του συγκεκριμένου μοντέλου προδιαγράφουν, εν γνώσει ή εν αγνοία τους, αξονικό πλάτος καθίσματος 52εκ. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι ζητούν να προμηθευθούν

(και μάλιστα λόγω του 2% απόκλισης χωρίς την δυνατότητα να προσφέρει κανείς κάτι φαρδύτερο) καθίσμα όχι απλώς στενότερο αλλά απαράδεκτα στενό σύμφωνα με τους κανόνες της εργονομίας και αντίθετα και με τη δική τους μελέτη. Τέτοιου είδους καθίσματα, στα οποία ο διαθέσιμος χώρος του καθημένου είναι «εγκλωβισμένος» ανάμεσα σε δύο κυτία τα οποία φιλοξενούν τα ανάλογα, διαθέτουν και πρέπει να διαθέτουν αξονικό πλάτος καθίσματος από 56εκ. και πάνω. Για το λόγο αυτό και στη δική τους σχεδιομελέτη είχε πολύ σωστά προδιαγραφεί καθίσμα αξονικού πλάτους 57εκ. Όχι μόνο δηλαδή δεν υπάρχει η δυνατότητα για την Υπηρεσία να προμηθευθεί καλύτερο προϊόν αλλά δεν επιτρέπεται και κανείς να το προσφέρει... Το ίδιο ισχύει για όλα τα πάχη των δομικών στοιχείων του καθίσματος. Σε μία μη φωτογραφική προδιαγραφή θα υπήρχαν οι όροι «ελάχιστο», «όχι μικρότερο» κλπ και θα ζητούνταν π.χ. για κάποιο δομικό στοιχείο το ελάχιστο πάχος να είναι 2χιλ. Άρα συνοψίζοντας, η απαίτηση για μη παρέκκλιση πέρα του 2% στις απαιτούμενες διαστάσεις σε συνδυασμό με την εξονυχιστική διαστασιολογική προδιαγραφή του καθίσματος καθιστά την προδιαγραφή των ζητούμενων ειδών φωτογραφική αφού είναι αδύνατον προϊόν άλλου κατασκευαστή (και μάλιστα «τυποποιημένης κατασκευής») να είναι εντελώς ίδιο ως προς τις διαστάσεις με το ζητούμενο και στη κάθε του λεπτομέρεια. Το ίδιο ζητούμενο προϊόν προδιαγράφεται λεπτομερώς (φωτογραφίζεται) ως προς τη μορφή του και για την παραμικρή του λεπτομέρεια και μάλιστα για χαρακτηριστικά του τα οποία έχουν σχέση μόνο με την αισθητική και όχι με την εν γένει ποιότητά του. Μάλιστα οι συγκεκριμένες λεπτομέρειες φωτογραφίζουν αποκλειστικά την σχεδιαστική/αισθητική προσέγγιση του συγκεκριμένου κατασκευαστή αποκλείοντας τη δυνατότητα προσφοράς προϊόντος άλλης σχεδιαστικής προσέγγισης. Συγκεκριμένα, αναφέρουμε τέτοια ενδεικτικά παραδείγματα από τις ζητούμενες τεχνικές προδιαγραφές του είδους 1. ΚΑΘΙΣΜΑ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΥ ΜΕ ΑΝΑΚΛΙΝΟΜΕΝΟ ΑΝΑΛΟΓΙΟ (Διακήρυξη σελ.36 &37): «Το κάθε ποδαρικό θα έχει σχήμα τοξοειδές». «Το κάθε ποδαρικό... θα είναι συνέχεια της καμπύλης που δημιουργεί το μπράτσο στην πίσω πλευρά του». «Στο πίσω και κάτω μέρος της πλάτης υπάρχει κάλυμμα από

πολυπροπυλένιο» και το πολυπροπυλένιο (το κάλυμμα) «διαθέτει οχτώ (8) κατακόρυφες νευρώσεις» (σημείωση: ούτε επτά(7) νευρώσεις ούτε εννέα(9)) «Το ποδαρικό θα ξεκινάει από την πίσω πλευρά του μπράτσου και θα καταλήγει στην μπροστινή πλευρά του πέλματος πάκτωσης». «Το σχήμα του μπράτσου θα είναι τριγωνικό» .«Το πέλμα θα είναι σχήματος σταγόνας». «Τα ποδαρικά των καθισμάτων θα κατασκευασθούν από κοιλοδοκό οβάλ (χωρίς αιχμές) διατομής 90x30x2χιλ». Η επιλογή της συγκεκριμένης διατομής έχει γίνει καθαρά για λόγους αισθητικούς και όχι αντοχή όπως θα δείξουμε παρακάτω. Στις δημόσιες συμβάσεις δεν είναι δυνατόν να τίθενται απαιτήσεις αισθητικής και αρχιτεκτονικής που προδιαγράφονται έτσι ώστε να εμποδίζουν την προσφορά προϊόντων διαφορετικής σχεδίασης και οδηγούν σε χειρότερα δημοσιονομικά αποτελέσματα λόγω ανυπαρξίας ανταγωνισμού. Απουσιάζει από τη διακήρυξη η αιτιολόγηση της τόσο εξειδικευμένης ζητούμενης αισθητικής και αρχιτεκτονικής ενός καθίσματος που θα συνιστούσε τη νομιμοποιητική και αιτιολογική βάση μίας τόσο λεπτομερειακής ζήτησης και θα επέτρεπε τον έλεγχο νομιμότητας. Εάν βαθμολογούνταν τα προσφερόμενα προϊόντα και ετίθετο και το κριτήριο της αισθητικής τους σχεδίασης η επιτροπή του διαγωνισμού θα μπορούσε να δώσει καλύτερη βαθμολογία σε προϊόντα τα οποία θεωρεί καλύτερα. Όμως στο συγκεκριμένο διαγωνισμό δεν υπάρχει βαθμολογία παρά μόνο υποχρεωτική συμφωνία με τις τεχνικές προδιαγραφές και στη συνέχεια το κριτήριο της χαμηλότερης τιμής. Άρα η φωτογραφική περιγραφή τέτοιων χαρακτηριστικών όπως «τοξοειδές» ποδαρικό, πέλμα σχήματος «σταγόνας», οβάλ σωλήνα συγκριμένης και δεσμευτικής διατομής κ.α. θεωρούμε ότι είναι απαράδεκτη και παράνομη. Διευκρινίζουμε ενδεικτικά ότι η συγκεκριμένη προδιαγραφή για το ποδαρικό του καθίσματος από οβάλ σωλήνα συγκεκριμένης διατομής (90x30x2χιλ) σε συνδυασμό πάντα με τον περιορισμό του 2% της επιτρεπόμενης απόκλισης από την διάσταση αυτή, είναι ξεκάθαρα προδιαγραφή αισθητικής της σχεδίασης και όχι προδιαγραφή αντοχής του ποδαρικού, διότι μια διαφορετικής ως προς τις διαστάσεις της διατομής οβάλ σωλήνα από την στιγμή που το κάθισμα διαθέτει το ζητούμενο από τη διακήρυξη πιστοποιητικό αντοχής είναι το ίδιο κατάλληλη για την

στήριξη του καθίσματος από πλευράς αντοχής. Άρα συνοψίζοντας οι τεχνικές προδιαγραφές ως προς την μορφολογία των επιμέρους στοιχείων του καθίσματος είναι φωτογραφικές αφού φωτογραφίζουν συγκεκριμένης σχεδίασης προϊόν με αποτέλεσμα να απαγορεύουν την προσφορά άλλου προϊόντος.3. Στις ζητούμενες από την Διακήρυξη προδιαγραφές του προαναφερόμενου καθίσματος (Είδος 1) προδιαγράφονται λεπτομερώς εσωτερικά δομικά στοιχεία του καθίσματος ήσσονος σημασίας για την ποιότητα, λειτουργική και αισθητική του καθίσματος απαγορευτικά όμως για την προσφορά άλλου προϊόντος πέραν αυτού που φωτογραφικά περιγράφεται και τα οποία αποτελούν περιγραφή συγκεκριμένου τρόπου κατασκευής κάτι το οποίο απαγορεύεται. Αναφέρουμε ενδεικτικά (Διακήρυξη σελ.36 &37): «Το μεσαίο μπράτσο στο εσωτερικό του είναι κατασκευασμένο από ατσάλινη λαμαρίνα πάχους 3χιλ, πάνω στην οποία θα τοποθετηθεί πάνελ πολυπροπυλενίου, το οποίο (πάνελ) θα επενδύεται με το ίδιο ύφασμα...». Στην παραπάνω τεχνική προδιαγραφή προδιαγράφεται το αφανές εσωτερικό του μπράτσου το οποίο ο συγκεκριμένος κατασκευαστής το κατασκευάζει με αυτόν τον τρόπο. Από την στιγμή που ο συγκεκριμένος τρόπος κατασκευής του αφανούς (μη ορατού) εσωτερικού του μπράτσου δεν έχει να κάνει με την αντοχή του ή κάποιο άλλο ποιοτικό χαρακτηριστικό του καθίσματος, αφού μπορούν να προταθούν ποιοτικότερες υλοποιήσεις (για κάτι μάλιστα το οποίο δεν είναι εμφανές), η συγκεκριμένη απαίτηση είναι φωτογραφική και ο μόνος λόγος ύπαρξής της είναι να εμποδίσει τη προσφορά προϊόντος άλλου κατασκευαστή του οποίου το προσφερόμενο είδος μπορεί να είναι απόλυτα ίδιο με το ζητούμενο αλλά το εσωτερικό του μεσαίου μπράτσου να είναι κατασκευασμένο από ατσάλινη λαμαρίνα πάχους 2 ή 4 χιλ. και χωρίς να υπολείπεται σε τίποτα σε σχέση με το ζητηθέν αλλά αρκεί αυτή και μόνο η διαφορά για να απορριφθεί η τεχνική προσφορά του. Ομοίως, φωτογραφική είναι και η περιγραφή του καλύμματος πολυπροπυλενίου για το πίσω μέρος της πλάτης το οποίο όπως αναφέραμε και παραπάνω ζητείται να έχει οκτώ (8) κατακόρυφες νευρώσεις η οποία περιγραφή αποτελεί και απαίτηση για εντελώς συγκεκριμένο τρόπο κατασκευής (καλούπι που να δημιουργεί οκτώ (8)

νευρώσεις) πράγμα το οποίο απαγορεύεται. Στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι - ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ στην σελίδα 36 της Διακήρυξης και συγκεκριμένα στην γενικά χαρακτηριστικά του καθίσματος υπάρχει η απαίτηση το κάθισμα «να έχει ειδικές προδιαγραφές ως προς την ακουστικότητα (ηχοαπορρόφηση), ώστε συνδυαζόμενο με τα λοιπά χαρακτηριστικά της αίθουσας να εξασφαλίζει άριστο αποτέλεσμα από ακουστικής απόψεως» και στα απαιτούμενα πιστοποιητικά του καθίσματος (Διακήρυξη σελ.37) ζητείται το προσφερόμενο κάθισμα να διαθέτει «Πιστοποιητικό Ηχοαπορρόφησης UNI EN 150 354». Είναι λογικό και πρέπει για την επίτευξη άριστου αποτελέσματος από ακουστικής απόψεως να ζητείται προϊόν ειδικών προδιαγραφών ως προς την ακουστικότητα (ηχοαπορρόφηση) οι οποίες να αποδεικνύονται με την προσκόμιση πιστοποιητικού ηχοαπορρόφησης. Όμως, πουθενά στη Διακήρυξη (ή στα επισυναπτόμενα έγγραφα του διαγωνισμού) δεν υπάρχει αναφορά σε οποιαδήποτε ακουστική μελέτη της αίθουσας και επίσης πουθενά δεν υπάρχουν οι παραπάνω αναφερόμενες ειδικές προδιαγραφές ως προς την ακουστικότητα που θα πρέπει να έχει το κάθισμα που θα προσφερθεί. Άρα θα γίνει δεκτό προσφερόμενο κάθισμα με οποιαδήποτε ακουστική συμπεριφορά. Επομένως ποιος ο λόγος να διαθέτει πιστοποιητικό ακουστικής συμπεριφοράς; Παρ' όλα αυτά ζητείται πιστοποιητικό ακουστικής συμπεριφοράς. Οπότε εύλογα προκύπτει η απορία ότι ζητείται πιστοποιητικό για να ελέγξει η επιτροπή του διαγωνισμού βάσει του πιστοποιητικού ποιο πράγμα αφού δεν ζητούνται και δεν τίθενται συγκεκριμένες προδιαγραφές ακουστικής συμπεριφοράς Ένα πιστοποιητικό ακουστικής συμπεριφοράς προκύπτει μετά από ακουστική μέτρηση του καθίσματος και πιστοποιεί ότι το κάθισμα παρουσιάζει συγκεκριμένη ηχοαπορρόφηση σε συγκεκριμένο φάσμα ηχητικών συχνοτήτων. Δεν είναι ένα πιστοποιητικό του τύπου «ελέγχω κάτι και γίνεται δεκτό ή όχι» όπως συμβαίνει π.χ. για το άλλο ζητούμενο πιστοποιητικό αντοχής EN 12727. Στο πιστοποιητικό αντοχής το προς μέτρηση δοκίμιο είτε θα περάσει το τεστ και θα εκδοθεί το ανάλογο πιστοποιητικό είτε δεν θα το περάσει και δεν θα εκδοθεί/πιστοποιηθεί. Επομένως τι παραπάνω σημαίνει η απαίτηση για προσκόμιση πιστοποιητικού ακουστικής συμπεριφοράς χωρίς να

έχουν προδιαγραφεί οι ακουστικές απαιτήσεις, παρά φωτογραφική προδιαγραφή συγκεκριμένου προϊόντος το οποίο τυχαίνει να διαθέτει τέτοιου είδους πιστοποιητικό; Η δε παράθεση των λόγων για τους οποίους ζητείται είναι προδήλως αόριστη και ατεκμηρίωτη. Με τον τρόπο όμως αυτό εμποδίζεται η προσφορά καθίσματος το οποίο μπορεί μεν να μην διαθέτει ένα τέτοιο (χωρίς χρησιμότητα στον συγκεκριμένο διαγωνισμό) πιστοποιητικό μπορεί όμως να διαθέτει χαμηλότερη τιμή προσφοράς αφού η έκδοση κάθε είδους πιστοποίησης επιβαρύνει εντέλει το τελικό κόστος των προϊόντων. Θεωρούμε ότι πιθανότατα δεν έχει καν γίνει ακουστική μελέτη για την αίθουσα οπότε και δεν θα μπορέσει ο φορέας του διαγωνισμού να ισχυριστεί ότι ακουστικές προδιαγραφές δεν ζητήθηκαν από απλή παράλειψη. Επίσης δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι θα κάνει ακουστική μελέτη στο μέλλον, βάση των πιστοποιημένων ακουστικών χαρακτηριστικών των καθισμάτων που θα προμηθευθεί, διότι σε μία εκ των υστέρων ακουστική μελέτη μιας υπάρχουσας αίθουσας μετριέται η υπάρχουσα ηχητική συμπεριφορά της συγκεκριμένου χώρου και ενδιαφέρει η ηχητική συμπεριφορά των υλικών που θα προστεθούν εκ των υστέρων για την βελτίωσή της και όχι των υλικών που είδη υπάρχουν (π.χ. καθίσματα). Αυτά θα υπάρχουν τοποθετημένα έτσι και αλλιώς και θα είναι τυχαίας ακουστικής συμπεριφοράς. Άρα και σε αυτήν την περίπτωση η απαίτηση για προσκόμιση πιστοποιητικού ακουστικής συμπεριφοράς των καθισμάτων είναι άνευ λόγου και αιτίας. Εν τέλει η ζήτηση πιστοποιητικού ακουστικής συμπεριφοράς χωρίς να έχει προδιαγραφεί ποια πρέπει να είναι η συγκεκριμένη αυτή συμπεριφορά αποτελεί ακόμη μία απόδειξη της φωτογραφικής προδιαγραφής του ζητούμενου προϊόντος. 5. Στο άρθρο 2.2.7 της Διακήρυξης με τίτλο Πρότυπα Διασφάλισης Ποιότητας ζητείται από τις κατασκευάστριες εταιρείες εκτός των άλλων να συμμορφώνονται με το ειδικό πρότυπο «όσον αφορά την αειφορική δασική διαχείριση σύμφωνα με τις προδιαγραφές του FSC (Forest Stewardship Council)» και στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι -ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ στην σελίδα 35 στους γενικού όρους επαναλαμβάνεται η ίδια απαίτηση για την παραπάνω πιστοποίηση. Η συγκεκριμένη απαίτηση για πιστοποίηση κατά FSC, δηλαδή για ύπαρξη στην

κατασκευάστρια εταιρεία πιστοποιημένου συστήματος διαχείρισης των α' υλών ξυλείας ώστε να προέρχονται από δάση τα οποία διαχειρίζονται αειφορικά, δεν στηρίζεται σε καμία νομοθεσία και είναι εντελώς αυθαίρετη. Από πουθενά δεν προκύπτει η υποχρέωση ενός κατασκευαστή να πιστοποιηθεί βάση του προτύπου ενός ιδιωτικού φορέα όπως είναι το FSC (με το ανάλογο κόστος το οποίο εντέλει θα επιβαρύνει την τιμή του προϊόντος. Και υπογραμμίζουμε στο σημείο αυτό ότι σύμφωνα με την διακήρυξη του διαγωνισμού είναι υποχρεωμένος τόσο ο προσφέρων όσο και ο κατασκευαστής να είναι πιστοποιημένοι σύμφωνα με το πρότυπο ISO 9001 το οποίο καλύπτει εκτός των άλλων και περιβαλλοντικές απαιτήσεις και κατά το πρότυπο ISO 14001 το οποίο είναι το κατ' εξοχήν πρότυπο το οποίο αφορά στο περιβάλλον. Όμως ο φορέας του διαγωνισμού απαιτεί και επιπλέον πιστοποίηση σύμφωνα με τις προδιαγραφές του ιδιωτικού FSC. Πιστοποιήσεις κατά FSC πιστοποιούν συγκεκριμένα προϊόντα και όχι γενικά τον κατασκευαστή όπως συμβαίνει σε άλλα συστήματα ποιότητας όπως τα ISO 9001 και ISO 14001. Επομένως η απαίτηση από τη Διακήρυξη ο προσφέρων να συμμορφώνεται γενικά και απροσδιόριστα στο FSC χωρίς να αναφέρεται ότι η συμμόρφωση πρέπει να αφορά το προσφερόμενο προϊόν ισχυροποιεί το επιχείρημα ότι ο συγκεκριμένος όρος τέθηκε όχι για λόγους ουσίας αλλά στο γενικό πλαίσιο της φωτογραφικής περιγραφής συγκεκριμένου προϊόντος (το οποίο υπάρχει η πιθανότητα να μην περιλαμβάνεται στη λίστα πιστοποιημένων κατά FSC προϊόντων του κατασκευαστή). Κατά συνέπεια γίνεται αντιληπτό ότι πιστός ο φορέας του διαγωνισμού στην φωτογραφική προδιαγραφή του συγκεκριμένου προϊόντος ζητάει την εν λόγω ειδική πιστοποίηση μόνο και μόνο επειδή ο κατασκευαστής του προϊόντος που φωτογραφίζεται το διαθέτει (τουλάχιστον για κάποια από τα προϊόντα του ή για μέρη τους) ώστε να αποκλειστούν προσφορές άλλων προϊόντων.6. Απόδειξη της φωτογραφικής προδιαγραφής των ζητούμενων ειδών αποτελεί το ότι δεν υπάρχει πουθενά και σε κανένα άλλο κατασκευαστή προϊόν το οποίο να καλύπτει σωρευτικά όλα τα παραπάνω αναφερόμενα σημεία (ειδικές διαστάσεις $\pm 2\%$, ειδική μορφολογία/σχεδιασμό, ειδικές κατασκευαστικές λεπτομέρειες των επί μέρους μερών, ειδικά

πιστοποιητικά κλπ). Αναφέρουμε ενδεικτικά και ύστερα από έρευνα που κάναμε τις παρακάτω μεγαλύτερες την στιγμή αυτή κατασκευαστικές ευρωπαϊκές εταιρείες στον συγκεκριμένο τομέα οι οποίες δεν διαθέτουν τέτοιο προϊόν στην παραγωγή τους:....., Κανένα προϊόν των παραπάνω εταιρειών δεν καλύπτει σωρευτικά όλα τα απαιτούμενα από τη διακήρυξη τεχνικά χαρακτηριστικά διότι α) κανένα προϊόν τους δεν έχει σωρευτικά όλες τις λεπτομερέστατα διατυπωμένες ακόμη για τα μέρη και τμήματα του καθίσματος ζητούμενες διαστάσεις μέσα στην απόκλιση του 2% (αυτό και μόνο αρκεί για να μην υπάρχει τέτοιο προϊόν και μάλιστα τυποποιημένης κατασκευής σε καμία εταιρεία) β) κανένα προϊόν τους δεν παρουσιάζει σωρευτικά όλες τις μορφολογικές απαιτήσεις όπως έχουν λεπτομερέστατα προδιαγραφεί (π.χ. τοξοειδές πόδι, πέλμα σταγόνα, πλαστική καλύπτρα ειδικής σχεδιαστικής μορφής κλπ) γ) κανένα προϊόν τους δεν διαθέτει τον συνδυασμό των περιπτώσεων α) και β) και επιπλέον και όλα τα πιστοποιητικά ειδικά και μη που απαιτούνται. Συνοψίζοντας υποστηρίζουμε και αποδεικνύουμε ότι οι τεχνικές προδιαγραφές των ζητούμενων προϊόντων στην Διακήρυξη του διαγωνισμού είναι φωτογραφικές, ενός και μοναδικού προϊόντος συγκεκριμένου κατασκευαστή (.....) και αποσκοπούν στην παρεμπόδιση του υγιούς ανταγωνισμού προς όφελος συγκεκριμένου προμηθευτή ο οποίος θα είναι ο μοναδικός ο οποίος θα μπορέσει να προσφέρει επιτυχώς, ο μοναδικός που μπορεί να προσφέρει χωρίς να αποκλειστεί, αφού το συγκεκριμένο φωτογραφημένο προϊόν θα είναι το μόνο που θα καλύπτει σωρευτικά τις απαιτήσεις της Διακήρυξης.».

24. Επειδή, με τον δεύτερο λόγο προσφυγής προβάλλεται ότι «Σύμφωνα με την παράγραφο Β.4. 1) του άρθρου 2.2.9.2 «Αποδεικτικά μέσα» για την απόδειξη της τεχνικής ικανότητας του προσφέροντα ζητείται εκτός των άλλων «εάν μεν ο αποδέκτης είναι δημόσιος φορέας, πιστοποιητικό ή βεβαίωση (κανένα άλλο έγγραφο δε γίνεται δεκτό) από τον αρμόδιο φορέα, στο οποίο θα αναφέρεται το ποσό, το έτος ολοκλήρωσης της προμήθειας, καθώς επίσης και ότι πραγματοποιήθηκαν έγκαιρα και σύμφωνα με τους κανόνες της τέχνης και της τεχνικής». Όμως η υποχρέωση από μία δημόσια υπηρεσία έκδοσης τέτοιου

συγκεκριμένου είδους βεβαίωσης ή πιστοποιητικού η οποία να περιλαμβάνει όλες τις παραπάνω ζητούμενες πληροφορίες (ποσό, έτος ολοκλήρωσης και την συγκεκριμένη διατύπωση ότι «πραγματοποιήθηκαν ... τεχνικής» δεν προβλέπεται από την νομοθεσία και είναι στην διακριτική ευχέρεια του κάθε δημόσιου φορέα να την εκδώσει ή να μην την εκδώσει είτε να την εκδώσει μεν αλλά χωρίς να περιλαμβάνει υποχρεωτικά όλα τα ανωτέρω ζητούμενα στοιχεία (να μην περιλαμβάνει π.χ. ποσότητα ή ποσό). Συνεπώς δεν υπάρχει η δυνατότητα υποχρέωσης ενός δημόσιου φορέα να παράσχει τέτοια συγκεκριμένων στοιχείων βεβαίωση άρα δεν είναι δυνατόν από κάποιον άλλο δημόσιο φορέα (τον φορέα του διαγωνισμού) να την ζητάει υποχρεωτικά και να μην δέχεται άλλου είδους ισοδύναμα αποδεικτικά στοιχεία. Είναι αντίθετο με κάθε έννοια δίκαιου και θεμιτού ανταγωνισμού να δηλώνεται ρητά στην διακήρυξη ότι «κανένα άλλο έγγραφο δε γίνεται δεκτό». Με ποιο δικαίωμα ένας δημόσιος φορέας δεν κάνει δεκτά νόμιμα υπογεγραμμένες δημόσιες συμβάσεις προμήθειας, νόμιμα παραστατικά πώλησης δηλωμένα στην εφορία (για τα οποία έχει καταβληθεί ΦΠΑ) και άλλου είδους επίσημα έγγραφα δημόσιων φορέων όπως βεβαιώσεις ή πρωτόκολλα παραλαβής τα οποία προβλέπονται από τη νομοθεσία και τα οποία περιέχουν σωρευτικά τις ζητούμενες πληροφορίες και αποδείξεις και επιτρέπουν τον έλεγχο της πλήρωσης ή μη της απαίτησης της διακήρυξης περί τεχνικής επάρκειας. Η παραπάνω απαίτηση σε συνδυασμό με τη φωτογραφική προδιαγραφή των ζητούμενων ειδών μας υποχρεώνει να θεωρήσουμε ότι το πνεύμα της συγκεκριμένης παραγράφου δεν είναι η απόδειξη της τεχνικής επάρκειας του προσφέροντα αλλά το να εμποδιστεί συνδυαστικά η προσφορά οποιουδήποτε οικονομικού φορέα ο οποίος δεν θα διαθέτει τις διατυπωμένες με το συγκεκριμένο αυτό τρόπο ζητούμενες βεβαιώσεις. Όλοι οι παραπάνω λόγοι καθιστούν αδύνατη την συμμετοχή μας στο διαγωνισμό διότι για να συμμετέχουμε θα έπρεπε να κατασκευάσουμε κάθισμα το οποίο να είναι πιστό αντίγραφο του συγκεκριμένου φωτογραφικά ζητούμενου καθίσματος «.....» της κατασκευάστριας εταιρείας «.....». Αυτό όμως θα είχε ως αποτέλεσμα α)την πιθανή δίωξη της εταιρείας μας από την εταιρεία «.....» για κλοπή

πνευματικής ιδιοκτησίας (αντιγραφή κατοχυρωμένου προϊόντος, κατοχυρωμένες πατέντες κλπ) και β) την προσφορά εκ μέρους μας στο διαγωνισμό ενός μη τυποποιημένου προϊόντος, αφού θα ήταν ειδικής κατασκευής για τον συγκεκριμένο διαγωνισμό και όχι τυποποιημένο προϊόν παραγωγής μας, κάτι το οποίο ρητά απαγορεύεται από την Διακήρυξη όπως έχουμε προαναφέρει. Επιπλέον θα ήταν αντικειμενικά αδύνατο να υποβάλλουμε το προϊόν μας σε ελέγχους ώστε να πιστοποιηθεί για την αντοχή του, την ακουστική συμπεριφορά του (για να μην αναφέρουμε και το ειδικό πιστοποιητικό FSC) κλπ ώστε να διαθέτει τα ζητούμενα από την διακήρυξη πιστοποιητικά μέσα στο ελάχιστο χρονικό διάστημα από την ημερομηνία της προκήρυξης (ουσιαστικά από την ημερομηνία που λάβαμε γνώση για την προκήρυξη) μέχρι την καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών».

25. Επειδή, η αναθέτουσα αρχή με τις απόψεις προς την ΑΕΠΠ αιτείται την απόρριψη της προσφυγής επικαλούμενη ότι «Εν προκειμένω, οι προδιαγραφές των ειδών του εν λόγω διαγωνισμού αποτελούν τις ελάχιστες απαιτήσεις της Υπηρεσίας. Αυτό σημαίνει ότι προϊόντα με αποδεδειγμένες ανώτερες προδιαγραφές από τις ζητούμενες (μεγαλύτερης αντοχής, καλύτερης λειτουργικότητας, υψηλότερης απόδοσης κλπ.) γίνονται αποδεκτά, δεν περιορίζονται «προϊόντα με υψηλότερης ποιότητας δομικά υλικά από τα ζητούμενα» και είναι αυτονόητο ότι γίνονται «αποδεκτές ισοδύναμες ή καλύτερες υλοποιήσεις». Στην υπό κρίση προσφυγή αναφέρεται στη σελίδα 13 ότι «σε μία μη φωτογραφική προδιαγραφή θα υπήρχαν οι όροι ελάχιστο, όχι μικρότερο, κλπ» κάτι που αναιρείται άνευ ετέρου από το ίδιο της κείμενο της Διακήρυξης καθώς στους γενικούς όρους των τεχνικών προδιαγραφών (Παράρτημα Ι- Τεχνικές Προδιαγραφές- Γενικοί Όροι- παράγραφος 4) επισημαίνεται ότι «Οι προδιαγραφές των ειδών που ακολουθούν είναι οι ελάχιστες απαιτήσεις της Υπηρεσίας». Σχετικά με την αιτίαση περί φωτογράφισης μόνο μίας συγκεκριμένης εταιρείας, από μία πρόχειρη αναζήτηση των υπηρεσιών προκύπτει ότι με τις αναφερόμενες στη διακήρυξη προδιαγραφές υπάρχουν τουλάχιστον άλλες πέντε εταιρείες στον ευρωπαϊκό χώρο με παρόμοια προϊόντα (.....). Οποιοσδήποτε προμηθευτής μπορεί δε

να τα αναζητήσει και να τα προμηθευτεί. Τέλος, τα καθίσματα του συγκεκριμένου εργοστασίου που αναφέρεται στην παρούσα προσφυγή με την επισήμανση ότι μία και μοναδική εταιρεία μπορεί να τα προμηθεύσει, τα προμηθεύονται τουλάχιστον άλλες πέντε εταιρείες στον ελληνικό χώρο (.....). Αν αναλογικά υπολογίσουμε και τις εταιρείες που θα μπορούσαν να προσφέρουν τα αντίστοιχα καθίσματα και από τα λοιπά εργοστάσια παραγωγής, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να γίνει λόγος για «αδικαιολόγητα εμπόδια τα οποία απαγορεύουν την ισότιμη πρόσβαση των οικονομικών φορέων στη διαδικασία σύμβασης» [σελίδα 19-20 της Προσφυγής], ιδίως σε έναν διεθνή ανοικτό διαγωνισμό. Διηγηματικά δε αναφέρουμε ότι η εταιρεία «.....» της οποίας αναφέρεται το όνομα [σελίδα 6 της Προσφυγής] ουδέποτε έχει φέρει καθίσματα αμφιθεάτρων στο Πανεπιστήμιό μας. Όσον αφορά την αιτίαση ως προς το ποσοστό ανοχής στις διαστάσεις, οι απαιτήσεις στους γενικούς όρους της διακήρυξης είναι απολύτως σαφείς (Παράρτημα 1, σελίδα 35). Αν δεχτούμε ανοχή 10%, όπως ζητείται από την προσφεύγουσα, θα χρειαστούμε συνολικά σε κάθε σειρά καθισμάτων περίπου 90εκ. παραπάνω, κάτι που δεν είναι τεχνικά εφικτό στον συγκεκριμένο χώρο. Στην εν λόγω προσφυγή [σελ. 13 της Προσφυγής] αναφέρεται επίσης «σχεδιομελέτη» του Πανεπιστημίου μας η οποία, όμως, ούτε υφίσταται ούτε, βεβαίως, έχει αναρτηθεί τέτοιου είδους μελέτη στο σύστημα και σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί μέρος της Διακήρυξης. Πουθενά, επομένως, δεν έχει προδιαγραφεί καθίσμα αξονικής απόστασης 57εκ. Η επιλογή του αξονικού πλάτους καθίσματος 52εκ. έχει γίνει, ώστε να μεγαλώσουν οι οδεύσεις διαφυγής και να είναι ευκολότερη και ασφαλέστερη η εκκένωση του αμφιθεάτρου σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης [σελίδα 13 της Προσφυγής]. Εν γένει, οι τεχνικές προδιαγραφές που επιλέχθηκαν στον εν λόγω διαγωνισμό ήταν απόφαση των Πρυτανικών Αρχών και της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών με βάση τη χρηστικότητα, τη λειτουργικότητα και τα αισθητικά χαρακτηριστικά που αιτιολογημένα επιθυμεί το Πανεπιστήμιο να έχει ο συγκεκριμένος χώρος για τον οποίο προορίζονται τα ζητούμενα καθίσματα. Το αμφιθέατρο στο οποίο προορίζεται να τοποθετηθούν τα καθίσματα βρίσκεται εντός του κεντρικού

κτηρίου, το οποίο ανακαινίσθηκε κατά τα έτη 1993-94 και σήμερα στεγάζει εκτός από το κεντρικό αμφιθέατρο, αίθουσες διδασκαλίας, εργαστήρια, καθώς και τις διοικητικές υπηρεσίες του Πανεπιστημίου. Η ανέγερση και κατασκευή του πραγματοποιήθηκε κατά τα έτη 1915-1920, ενώ το 1959 προστέθηκε μια νέα πτέρυγα. Πρόκειται για το κτηριακό συγκρότημα, όπου στεγάσθηκε το 1929 η «Χαροκόπειος Ανωτάτη Σχολή», η οποία έπαυσε τη λειτουργία της το 1990 [Άρθρο 9 του Ν.1894/27-08-1990 (ΦΕΚ 110/τευχ. Α/ 27-08-1990)]. Επομένως, δεν μπορεί να υποστηρίζεται ότι «δεν είναι δυνατόν να τίθενται απαιτήσεις αισθητικής και αρχιτεκτονικής» [σελίδες 14, 15, 16 και σελίδα 23 της Προσφυγής] στο βασικό λειτουργικό χώρο του Πανεπιστημίου, ο οποίος χρησιμοποιείται καθημερινά για τη διενέργεια σεμιναρίων, εκδηλώσεων και μαθημάτων, τα οποία αποφέρουν και έσοδα στο Πανεπιστήμιο, ενώ αποτελεί τον χώρο απονομής των πτυχίων των φοιτητών του Πανεπιστημίου και προσδίδει κύρος και αίγλη στο Πανεπιστήμιο. Αν θέλουμε να ανταγωνιστούμε αντίστοιχους χώρους θα πρέπει και ο δικός μας να έχει τα αισθητικά και αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά που θα το κάνουν να ξεχωρίσει. Επιπλέον, αναφορικά με την αιτίαση σχετικά με το Τμήμα Β- Απόδειξη τεχνικής επάρκειας [σελίδα 21 της προδικαστικής προσφυγής], είναι προφανές ότι το ζητούμενο από τη διακήρυξη είναι πιστοποιητικό ή βεβαίωση στο οποίο να αναφέρονται τα απαιτούμενα στοιχεία για την απόδειξη της τεχνικής επάρκειας, καθώς και το γεγονός ότι οι προμήθειες πραγματοποιήθηκαν εγκαίρως και σύμφωνα με τους κανόνες της τέχνης και της τεχνικής. Τα αναφερόμενα νόμιμα παραστατικά πώλησης ή οι δημόσιες συμβάσεις προμήθειας δεν αποδεικνύουν άνευ ετέρου την καλή εκτέλεση των εν λόγω αναληφθεισών συμβάσεων, αλλά αποκλειστικά την ανάληψη ή την πληρωμή μέρους τους και θα έπρεπε προφανώς να συνοδεύονται και από ανάλογη βεβαίωση ή πιστοποιητικό του φορέα σχετικά με το καλώς έχειν της σύμβασης. Οι δε αναφερόμενες βεβαιώσεις ή πρωτόκολλα παραλαβής [σελίδα 21 της προδικαστικής προσφυγής] είναι προφανές ότι εμπίπτουν στην έννοια του πιστοποιητικού ή βεβαίωσης όπως αναφέρεται στην παράγραφο Β.4.1) του άρθρου 2.2.9.2. Συνεπώς, η μόνη απαίτηση που θέτει εν προκειμένω η διακήρυξη είναι πιστοποιητικό ή

βεβαίωση από τα οποία να προκύπτουν η έγκαιρη και σύμφωνα με τους κανόνες της τέχνης και της τεχνικής εκτέλεση συμβάσεων προμήθειας, οι οποίες φυσικά πρέπει να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της διακήρυξης σχετικά με την απόδειξη της τεχνικής επάρκειας των συμμετεχόντων, σύμφωνα με τον όρο Β.4. α) [σελίδα 17 της Διακήρυξης]. Δηλαδή να έχουν πραγματοποιηθεί “την τελευταία διετία, με αναφορά του αντίστοιχου ποσού, της ημερομηνίας και του δημόσιου ή ιδιωτικού παραλήπτη, συνολικής δαπάνης τουλάχιστον ίσης με το 40% της εκτιμώμενης αξίας (χωρίς ΦΠΑ). Για τον λόγο αυτό, επομένως, απαιτείται και η απόδειξη ποσού και έτους ολοκλήρωσης της εν λόγω προμήθειας, σύμφωνα με τον επίμαχο όρο της διακήρυξης. Περαιτέρω, το πιστοποιητικό ηχοαπορρόφησης UNI EN ISO 354 αφορά την πιστοποίηση που πρέπει να έχουν τα καθίσματα αμφιθεάτρων. Όλα τα καθίσματα των αμφιθεάτρων πρέπει να είναι εφοδιασμένα με το εν λόγω πιστοποιητικό που αποδεικνύει ότι είναι κατάλληλα για χρήση σε αμφιθέατρα. Αν, επί παραδείγματι, ζητούνταν συγκεκριμένες προδιαγραφές ακουστικής συμπεριφοράς τότε δεν θα ήταν «φωτογραφικές» οι προδιαγραφές; Επιπλέον η ακουστική μιας υπάρχουσας αίθουσας, αν αυτή δεν είναι ικανοποιητική μπορεί να γίνει επέμβαση στα δομικά της στοιχεία [σελίδες 16 και 23 της Προσφυγής]. Όσον αφορά τα συγκεκριμένα πιστοποιητικά που ζητούνται από τη διακήρυξη (ISO, OHSAS, FSC), [σελίδα 18-19 και σελίδα 23 της Προσφυγής] τούτα διαθέτουν όλες οι κατασκευάστριες Ευρωπαϊκές εταιρείες, καθώς επίσης και ελληνικές, όπως όλως ενδεικτικά ο Δρομέας [σελίδα 20 της Προσφυγής]. Οι προδιαγραφές του εν λόγω διαγωνισμού είναι επαρκώς προσδιορισμένες και υπάρχει κατανοητή περιγραφή ώστε να εξασφαλίζεται ισότιμη πρόσβαση όλων των οικονομικών φορέων που θα μπορούσαν να συμμετέχουν στη διαδικασία σύναψης σύμβασης χωρίς να υφίστανται παράνομα ή αντίθετα στην ενωσιακή νομοθεσία εμπόδια. Στην επίμαχη διακήρυξη γίνεται λεπτομερής περιγραφή του φυσικού αντικείμενου, ώστε να μην δημιουργηθούν ασάφειες και να μην υπάρχουν όλως γενικές διατυπώσεις (επί παραδείγματι, «καθίσματα αμφιθεάτρων») χωρίς συγκεκριμένες προδιαγραφές, γεγονός που θα οδηγούσε αφενός σε όρους ασαφείς και

γενικούς, αφετέρου δε, σε διακινδύνευση του δημόσιου συμφέροντος, καθώς κάθε προμηθευτής θα μπορούσε να προσφέρει κάθε ήσσονος ποιότητας και αξίας υλικό, με όλα τα συνεπαγόμενα αρνητικά αποτελέσματα για το Πανεπιστήμιο. Οι προδιαγραφές έχουν διαμορφωθεί με μοναδικό άξονα την προσφορά από τις συμμετέχουσες εταιρείες προϊόντων υψηλής ποιότητας που θα υπερβαίνουν ένα ελάχιστο όριο απαιτήσεων για τα καθίσματα ενός ιστορικού χώρου που φιλοξενεί καθημερινά πλειάδα εκδηλώσεων».

26. Επειδή, κατά τα παγίως γεγόμενα δεκτά από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η Διακήρυξη του Διαγωνισμού αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του Διαγωνισμού (ΕΑ ΣΤΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό Διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του Διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. ενδεικτικά Πράξεις VI Τμήματος ΕλΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003, 294/2010, 224, 78/2007, 19/2005 κ.ά.). Ταυτόχρονα, επιβάλλεται να προσδιορίζονται επακριβώς σε αυτήν τα προς συμμετοχή στον Διαγωνισμό απαιτούμενα προσόντα και τα υποβλητέα, κατά την κατάθεση της Προσφοράς δικαιολογητικά και λοιπά στοιχεία.

27. Επειδή, ειδικότερα, η διαδικασία ανάθεσης των δημοσίων συμβάσεων προμηθειών και υπηρεσιών, οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ, όπως η τελευταία αντικατέστησε την Οδηγία 2004/18/ΕΚ, περιείχε ωστόσο όμοια με αυτήν ρύθμιση, διέπεται από την αρχή της διαφάνειας ως βασική προϋπόθεσή της, προς διασφάλιση της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων. Σε συνέχεια των ανωτέρω σκέψεων, κατά πάγια αρχή του εθνικού και ενωσιακού δικαίου οι όροι μιας Διακήρυξης πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά. Ωστόσο, η αυστηρή αυτή ερμηνεία και εφαρμογή τους σχετίζεται με τη μονοσήμαντη ερμηνεία των όρων της Διακήρυξης και τη σύστοιχη αυτής αρχή της διαφάνειας, η οποία προϋποθέτει, ότι όλοι οι όροι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην προκήρυξη του Διαγωνισμού,

κατά τρόπο ώστε, αφενός μεν να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και έχοντες τη συνήθη επιμέλεια διαγωνιζομένους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύσουν με τον ίδιο τρόπο, ώστε κάθε ενδιαφερόμενος να διαθέτει όλες τις πληροφορίες που του είναι απαραίτητες για να αποφασίσει αν θα μετάρχει ή μη στον προκηρυχθέντα Διαγωνισμό, (βλ. Ράικο Δ., «Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων», Αθήνα-Θεσ/νική, 2014, σελ. 177, υπ' αριθμ. 2/23.07.2014 Κατευθυντήρια Οδηγία της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ., ΔΕΚ, απόφαση της 29.4.2004, C-496/99 P, Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, σκ. 111, πρβλ. και αποφάσεις της 20.9.1988, C-31/87, Beentjes, της 25.4.1996, C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, της 18.10.2001, C-19/00, SIAC Construction Ltd, της 12.12.2002, C-470/99, Universale- Bau AG, της 4.12.2003, C-448/01, EVN AG, WienstrommGmbH, ΣτΕ 311/2006 7μ., 3497/2006, 214-5/2011, 1583/2012, Ολ. ΕΑ 136/2013, ΕΑ 53/2011, σκ. 23).

28. Επειδή, οι προσφέροντες πρέπει να τυγχάνουν ίσης μεταχειρίσεως, τόσο κατά τον χρόνο που ετοιμάζουν τις προσφορές τους, όσο και κατά τον χρόνο που αυτές αποτιμώνται από την αναθέτουσα αρχή (ΔΕΕ, Απόφαση της 25.04.1996, Υπόθεση C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, σκέψη 54· Αποφάσεις της 27.11.2001, Υποθέσεις C-285/99 και C-286/99, Impresa Lombardini SpA, σκέψη 37· ΔΕΕ, Απόφαση της 19.06.2003, Υπόθεση C-315/01, GAT, σκέψη 73· ΔΕΕ, Απόφαση της 16.12.2008, Υπόθεση C-213/07, Μηχανική, σκέψη 45· ΔΕΕ, Απόφαση της 12.03.2015, C-538/13, eVigilo, σκέψη 33· ΔΕΕ, Απόφαση της 06.11.2014, Υπόθεση C 42/13, Cartiera dell'Adda, σκέψη 44· ΔΕΕ Απόφαση της 24.05.2016, Υπόθεση C-396/14, MT Højgaard A/S, Züblin A/S, σκέψη 37 κλπ).

29. Επειδή, η αρχή της αναλογικότητας, αποτελεί γενική αρχή του ενωσιακού δικαίου, σύμφωνα με την οποία, κάθε επιλεγόμενο μέτρο πρέπει να είναι συγχρόνως αναγκαίο και πρόσφορο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. (ΔΕΕ, Απόφαση της 22.10.2015, Υπόθεση C-425/14, Impresa Edilux Srl, σκέψη 29, ΔΕΕ, Απόφαση της 16.12.2008, Υπόθεση C-213/07, Μηχανική Α.Ε, σκέψη 49, ΔΕΕ, Απόφαση της 23.12.2009, Υπόθεση C-376/08,

Serrantoni και Consorzio stabile edili, σκέψη 33, ΔΕΕ, Απόφαση της 19.05.2009, Υπόθεση C-538/07, Assitur, σκέψεις 21 και 23, ΔΕΕ, Απόφαση της 14.12.2004, Υπόθεση C-210/03, Swedish Match, σκέψη 47, ΔΕΕ Απόφαση της 11.07.2002, Υπόθεση C-210/00, Käserei Champignon Hofmeister, σκέψη 59 κλπ). Επίσης, μια άλλη πτυχή της αρχής της αναλογικότητας, αλλά και της αρχής της ίσης μεταχείρισης, αποτελεί και η υποχρέωση αιτιολόγησης των δυσμενών αποφάσεων των αναθετουσών αρχών στο πλαίσιο διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, η οποία απορρέει και από τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου των κρατών-μελών και συνδέεται άμεσα και με την αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

30. Επειδή, εξάλλου, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από την νομολογία, ο ισχυρισμός του αιτούντος ότι οι πλησσόμενοι όροι των προς προμήθεια ειδών αποτελούν φωτογραφική περιγραφή των προϊόντων τα οποία κατασκευάζει ή προμηθεύει μόνο μία συγκεκριμένη κατονομαζόμενη εταιρεία και ιδία το γεγονός της ταύτισης των πλησσομένων προδιαγραφών με προϊόντα της εν λόγω εταιρείας δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι οι προδιαγραφές είναι φωτογραφικές [ad hoc ΔΕΦΑΘ 296/2013, 885/2012 (ασφ.), ΣΤΕ ΕΑ 9/2015, 676/2011, 429, 1140, 1024, 1025, 836/2010, 829, 201/2007]. Άλλωστε, τα προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα στην κρινόμενη προσφυγή της, περί της πλημμέλειας των όρων της διακήρυξης λόγω της ύπαρξης φωτογραφικών διατάξεων, καταρρίπτονται άνευ άλλου τινός, δεδομένου ότι καταληκτικά, υπέβαλαν προσφορά στον διαγωνισμό, με τη διατύπωση των όρων της διακήρυξης ως έχει, τρεις (3) υποψήφιοι.

31. Επειδή, ακόμη, και ανεξαρτήτως των ανωτέρω, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από την νομολογία, ο γενικός και αόριστος ισχυρισμός της αιτούσας ότι οι πλησσόμενοι όροι των προς προμήθεια ειδών αποτελούν φωτογραφική περιγραφή των προϊόντων τα οποία κατασκευάζει ή προμηθεύει μόνο μία συγκεκριμένη κατονομαζόμενη εταιρεία απορρίπτονται ως προεχόντως απαράδεκτοι επειδή είναι αόριστοι, αναπόδεικτοι και ανυποστήρικτοι, καθόσον δεν γίνεται προσκόμιση και επίκληση στοιχείων

προς απόδειξη της πραγματικής βάσης του ισχυρισμού τούτου, και ιδία αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι το αναφερόμενο ως φωτογραφιζόμενο προϊόν και μόνον αυτό διαθέτει τις πλησσόμενες προδιαγραφές (ad hoc ΣτΕ ΕΑ 836, 429, 1025, 1140/2010, 474/2009, 1317/2007). Όπως συνεπώς προκύπτει από όσα αναπτύσσει διεξοδικά η αναθέτουσα αρχή, η θέσπιση των ανωτέρω απαιτήσεων στον επίμαχο όρο της διακήρυξης, αφενός είναι επιβεβλημένη ανάγκη λόγω των τεχνικών ιδιαιτεροτήτων που πρέπει να καλύπτουν τα προς προμήθεια είδη, αφετέρου, λαμβάνοντας υπόψη τις ad hoc ανάγκες που θα καλύψουν και τα δεδομένα του χώρου όπου θα εγκατασταθούν προέκυψε ότι σε καμία περίπτωση, δεν πρόκειται για φωτογραφική διάταξη που οδηγεί αναγκαστικά στην επιλογή ενός και μόνο προμηθευτή, αφού στη συγκεκριμένη αγορά δραστηριοποιείται επαρκής αριθμός ανταγωνιστών, στους οποίους θα μπορούσε να προστρέξει ο υποψήφιος οικονομικός φορέας, προκειμένου να προμηθευτεί τα απαιτούμενα από τη διακήρυξη υλικά. Όλως επικουρικώς, δε., ο συγκεκριμένος όρος της διακήρυξης είναι εύλογος και έχει τεθεί σε προφανή αναλογία με το αντικείμενο του διαγωνισμού, ενώ η προσφεύγουσα, δεν απέδειξε πέραν πάσης αμφιβολίας με ποιο ειδικό και συγκεκριμένο τρόπο βλάπτεται ή αποτρέπεται από την υποβολή προσφοράς, έστω και με επιφύλαξη, εξαιτίας της ύπαρξης του επίμαχου όρου.

32. Επειδή, η θέσπιση, με τη διακήρυξη, των προδιαγραφών που η αναθέτουσα αρχή κρίνει πρόσφορες ή αναγκαίες, για την καλύτερη εξυπηρέτηση των αναγκών της, δεν παραβιάζει τους κανόνες του ανταγωνισμού, εκ μόνου του λόγου ότι συνεπάγεται αδυναμία συμμετοχής στο διαγωνισμό ή καθιστά ουσιαδώς δυσχερή τη συμμετοχή σε αυτόν των υποψήφιων αναδόχων δεδομένου ότι από τη φύση τους οι προδιαγραφές περιορίζουν τον κύκλο των δυναμένων να συμμετάσχουν στο διαγωνισμό προσώπων. Και ναι μεν, σύμφωνα με όσα έχουν γίνει δεκτά νομολογιακώς, καθ' ερμηνεία των προγενεστέρων διατάξεων, τα οποία δύνανται να υποστηριχθούν και υπό τις νέες ως άνω διατάξεις, αφού αυτές ρυθμίζουν κατά τον ίδιο, ακριβώς, τρόπο τα σχετικά ζητήματα των τεχνικών προδιαγραφών και των κριτηρίων επιλογής, ως προς την

εξασφάλιση ισότιμης προσβάσεως των οικονομικών φορέων στη διαδικασία συνάψεως συμβάσεως, καθώς και ως προς το άνοιγμα των δημοσίων συμβάσεων στον ανταγωνισμό, απαγορεύεται, κατ' αρχήν, η θέσπιση προδιαγραφών που περιορίζουν τον κύκλο των διαγωνιζομένων επιχειρήσεων. Δεν αποκλείεται, δε, ένας τέτοιος περιορισμός, ως εκ των απαιτήσεων συγκεκριμένων προδιαγραφών, αν μόνον αυτές οι συγκεκριμένες προδιαγραφές εξυπηρετούν αποτελεσματικά τις ανάγκες για την κάλυψη των οποίων τίθενται (ΣτΕ 1105/2010, πρβλ. ΣτΕ. 365/2007, Ε.Α. ΣτΕ 267/2008). Επομένως, ο έλεγχος του συννόμου των ελαχίστων τεχνικών προδιαγραφών και των κριτηρίων επιλογής, θα πρέπει να συνεκτιμά τα ανωτέρω και μάλιστα να λαμβάνει υπόψη με ιδιαίτερη σοβαρότητα την ανά περίπτωση αιτιολογία που η αναθέτουσα παρέχει σχετικά με την καταλληλότητα και εν γένει διευκόλυνση που επιτυγχάνεται από συγκεκριμένους σχετικούς όρους. Τούτο δεν σημαίνει, ότι η αναθέτουσα δύναται να αποκλείει τον ανταγωνισμό θεσπίζοντας κατά το δοκούν επί ποινή αποκλεισμού απαιτήσεις, αλλά ότι το αναγκαίο αυτών ερμηνεύεται και υπό την οπτική της χρησιμότητας και καταλληλότητας και ούτως η διάκριση μεταξύ επιθυμητού και αναγκαίου αυτονόητα στενεύει.

33. Επειδή, παγίως έχει κριθεί ότι αιτιολογία μιας πράξης, ως έκφραση της αρχής της νομιμότητας της πράξης (ΣτΕ 171/2002), αποτελεί η έκθεση των πραγματικών και νομικών λόγων που οδήγησαν το αρμόδιο όργανο στην απόφασή του, καθώς και η παράθεση των κριτηρίων βάσει των οποίων άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια. Η αιτιολογία αυτή σύμφωνα με την αμέσως προηγούμενη σκέψη πρέπει να είναι νόμιμη, δηλαδή επαρκώς εξειδικευμένη και πλήρης κατά τρόπο ώστε, αφενός να μην καταλείπονται κενά ή αμφιβολίες για την ορθότητα της κρίσης του αρμοδίου διοικητικού οργάνου και αφετέρου να δημιουργεί δυνατότητα ελέγχου τόσο από το διοικούμενο όσο και τον ακυρωτικό δικαστή (την Α.Ε.Π.Π. εν προκειμένω) κατά πόσο η σχετική αιτιολογία είναι σύμφωνη ή βρίσκεται σε αρμονία με τους κανόνες δικαίου που καθορίζουν το πλαίσιο της νομιμότητας. Κατά πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικράτειας, οι πράξεις διακριτικής ευχέρειας υπάγονται στην κατηγορία των φύσει αιτιολογητέων πράξεων, δηλαδή εκείνων των οποίων ο έλεγχος είναι αδύνατος ή

ατελής χωρίς την αναφορά των λόγων που τις στήριξαν (Π. Δαγτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, 2004, αρ. περ. 642 Β).

34. Επειδή ο προσδιορισμός των ακραίων ορίων της διακριτικής ευχέρειας καθορίζεται: α) από το λογικό, κατά την κοινή πείρα και αντίληψη, περιεχόμενο της αόριστης αξιολογικής έννοιας σε συνδυασμό με την ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών της συγκεκριμένης περίπτωσης σε συνδυασμό προς τον επιδιωκόμενο από τον κανόνα αυτό σκοπό δημοσίου συμφέροντος, β) από την ισότητα κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας, δηλαδή, την ίση κρίση ομοειδών νομικών και πραγματικών καταστάσεων γ) από την αρχή της χρηστής διοίκησης και δ) από την αρχή της αναλογικότητας ή της αναλογίας, σύμφωνα με την οποία το επαχθές μέτρο που επιβάλλεται στον διοικούμενο με τη διοικητική πράξη πρέπει να είναι αναγκαίο, πρόσφορο και ανάλογο προς το εξυπηρετούμενο δημόσιο συμφέρον ή ιδιωτικό προστατευόμενο συμφέρον στο πλαίσιο του σκοπού που επιδιώκει ο νόμος (βλ. Ε. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟ, *Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου*, Τόμ. 2, 13η έκδ., 2010, ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, αριθμ. 514).

35. Επειδή, από την συνδυαστική ανάλυση των στοιχείων του φακέλου παρέπεται, ότι οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας, είναι απορριπτέες, προεχόντως, ως προβαλλόμενες χωρίς έννομο συμφέρον, δοθέντος ότι για τη στοιχειοθέτηση βλάβης, σύμφωνα με τα ανωτέρω, η προσφεύγουσα πρέπει να εξειδικεύει ειδικώς την ζημία που της προκαλείται και τον τρόπο που αποκλείει ή καθιστά ουσιαδώς δυσχερή τη συμμετοχή της στο διαγωνισμό. Αν και η προσβαλλομένη με την υπό κρίση προσφυγή διακήρυξη ουσιαστικά δεν αφορά μόνο την προσφεύγουσα, η προσφεύγουσα θα πρέπει να επικαλείται ότι από την κανονιστική πράξη θίγονται τα δικά της συμφέροντα. Με αυτόν τον τρόπο θα πρέπει η προσφεύγουσα να αποδείξει τον ιδιαίτερο δεσμό της με την διακήρυξη. Η προσφεύγουσα, όμως, στην συγκεκριμένη περίπτωση, ουδόλως προσδιορίζει τους λόγους εκείνους που δικαιολογούν την επίκληση βλάβης εκ μέρους της, κατά την έννοια που εκτέθηκε ανωτέρω και συνεπακόλουθα δεν θεμελιώνει βάσιμα το πώς στοιχειοθετείται εκ μέρους της η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος

για την προσβολή της εν λόγω διακήρυξης. Η κρίση αυτή ενισχύεται και από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν διαλαμβάνει κανέναν ειδικό ισχυρισμό αν έχει πρόθεση να λάβει μέρος στον διαγωνισμό, με αυτήν ή τροποποιημένη διακήρυξη ή αν έχει ήδη υποβάλει προσφορά, έστω υπό επιφύλαξη ή ότι εξαιτίας των όρων της διακήρυξης αποκλειόταν ή καθίστατο ιδιαιτέρως δυσχερής η συμμετοχή της με επιφύλαξη και ότι ενδέχεται η ίδια να υποστεί άμεση ζημία από κάθε πληττόμενο όρο ή προβαλλόμενη πλημμέλεια της διακήρυξης. Προς επίρρωση τούτου σημειωτέο είναι το γεγονός ότι οι τρεις διαγωνισμοί οι οποίοι αναφέρονται από την προσφεύγουσα προς θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος της ήτοι : α) Ανοικτός Δημόσιος Διεθνής Ηλεκτρονικό Διαγωνισμό σε Τμήματα για την «Προμήθεια καθισμάτων και μοκέτας αμφιθεάτρου και τραπεζοκαθισμάτων εστιατορίου» του Ιδρύματος Τεχνολογίας και Έρευνας (ΙΤΕ) με συστ.αρ. ΕΣΗΔΗΣ 63905 και καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών 31/10/2018 β) Ανοικτός Διαγωνισμός μέσω του (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.) για την επιλογή αναδόχου προμήθειας «Επίπλωση αιθουσών και βοηθητικών χώρων Επικούρειου Πολιτιστικού Κέντρου» της Οικονομικής Επιτροπής Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου με συστ.αρ .ΕΣΗΔΗΣ 55893 και καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών 15/10/2018 γ) Ηλεκτρονικός δημόσιος ανοικτός διαγωνισμός για την «Προμήθεια και εγκατάσταση επίπλων για τα δυο αμφιθέατρα (κεντρικό και μικρό) του νέου κτιρίου της ΣΕΥΠ του ΤΕΙ Θεσσαλίας» του ΤΕΙ Θεσσαλίας με συστ.αρ. ΕΣΗΔΗΣ 28807, ουδόλως αφορούν την προμηθεία επίπλων προς ΑΜΕΑ, αλλά αντιθέτως αφορούν την προμήθεια ειδών επίπλου προς γενική χρήση. Το γεγονός δε ότι αμφότερα τα προαναφερόμενα είδη καλύπτονται από τον ίδιο CPV σε καμία περίπτωση δεν δύναται να θεραπεύσει την παντελή έλλειψη συμμετοχής της προσφεύγουσας σε ομοειδή διαγωνιστική διαδικασία με την υπό εξέταση, εφόσον καθίσταται σαφές σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας, ότι τα δύο είδη δεν δύνανται να αλληλοϋποκατασταθούν, αφού τα είδη επίπλου προς ΑΜΕΑ δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τον γενικό πληθυσμό, καθώς επίσης και το αντίστροφο. Συναφώς στο υπ' αριθμ. 10169/2016 προσκομιζόμενο καταστατικό της και ειδικότερα στο άρθρο 3, αναφέρεται ως σκοπός των δραστηριοτήτων της προσφεύγουσας, η γενική εμπορία επίπλων χωρίς ουδεμία

ειδικότερη αναφορά στην εμπορία επίπλων για ΑΜΕΑ. Υπό την έννοια αυτή, στην υπό κρίση προσφυγή δεν εξειδικεύεται ο ιδιαίτερος δεσμός της προσφεύγουσας με την προσβαλλόμενη πράξη (αν έχει συμμετάσχει στο διαγωνισμό έστω με επιφύλαξη) ο οποίος αναφέρεται στη σχέση που δημιουργείται και στα αποτελέσματα που επιφέρει η προσβαλλόμενη πράξη στην προσφεύγουσα, ήτοι η βλάβη που προξενεί σ' αυτήν. Μόνη η ανταγωνιστικότητα στον επαγγελματικό στίβο και ο ίδιος επαγγελματικός χώρος των ενδιαφερόμενων, δε δημιουργεί έννομο συμφέρον. Η ανάκλαση της ζημίας και η ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης μπορεί ωστόσο, να δημιουργεί έννομο συμφέρον ευρύτερα (γενικό) αλλά όχι με τη στενή έννοια του όρου (ατομικό) που κρίνεται απαραίτητο για το παραδεκτό της άσκησης της προδικαστικής προσφυγής. Αν και η διακήρυξη αυτή, ουσιαστικά δεν αφορά μόνο την προσφεύγουσα, η προσφεύγουσα εταιρεία θα πρέπει να επικαλείται ότι από την συγκεκριμένη διακήρυξη θίγονται τα δικά της συμφέροντα. Με αυτόν τον τρόπο μόνο αποδεικνύεται ο ιδιαίτερος δεσμός της με την διακήρυξη. Αντίθετα, η προσφεύγουσα δεν επικαλείται καμία ιδιότητα της που να αποδεικνύει ότι η ίδια έχει πραγματική ανάγκη της δικαστικής προστασίας. Ενόψει δε αυτού, η διακήρυξη προσβάλλεται άνευ προσωπικού, άμεσου και ενεστώτος εννόμου συμφέροντος κατά τον χρόνο ασκήσεως της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής, εφόσον δεν προκύπτει η ιδιότητα με την οποία η προσφεύγουσα εταιρεία ασκεί την προσφυγή, αν δηλαδή έχει λάβει μέρος ή όχι ή προτίθεται να λάβει. Στην υπό κρίση προσφυγή, ελλείπει πλήρως οποιαδήποτε αναφορά σε συγκεκριμένη βλάβη, την οποία θα υποστεί η προσφεύγουσα εταιρεία από τη νυν διατύπωση των προσβαλλόμενων όρων της διακήρυξης ή πώς θα θεραπευθεί αυτή η βλάβη της, με ενδεχόμενη τροποποίηση των προσβαλλόμενων διατάξεων και κατά συνέπεια, δεν εξειδικεύει με ποιον ακριβώς τρόπο αποκλείεται παράνομα ή δυσχεραίνεται ουσιαστικά η συμμετοχή της στον εν λόγω διαγωνισμό. Κατ' ακολουθία, η προσφεύγουσα χωρίς να επικαλείται, ως έδει, σύμφωνα με όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά στις ως άνω σχετικές σκέψεις της παρούσας, συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που να αποδεικνύουν από τη μια οιαδήποτε βλάβη την οποία υφίσταται από τους όρους ή την πλημμέλεια της

διακήρυξης, οι οποίοι παραβιάζουν, κατ' αυτήν, τους κανόνες που αφορούν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στο διαγωνισμό σε σημείο που να αποκλείει ή να καθιστά ουσιωδώς δυσχερή την συμμετοχή της στον διαγωνισμό, και από την άλλη την πρόθεση της να συμμετάσχει στη διαγωνιστική διαδικασία, ασκεί την προσφυγή της χωρίς έννομο συμφέρον. Άλλωστε, σύμφωνα με τα ως άνω παγίως νομολογιακά δεκτά, δεν θεωρείται ατομικό και ενεστώς έννομο συμφέρον όταν από την προσβαλλόμενη πράξη προβάλλονται ενδεχόμενες συνέπειες με τρόπο γενικό και αφηρημένο οι οποίες θα επέλθουν κατά την άποψη της προσφεύγουσας και δεν προκύπτει κάποια συγκεκριμένη ατομική βλάβη, ήτοι βλάβη που να θίγει τα συγκεκριμένα δικαιώματα της προσφεύγουσας. Συνεπώς, όλες οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας κατά την αμφισβήτηση της νομιμότητας της διακήρυξης, περί παρανομίας όρου ή πλημμέλειας της διακήρυξης, δεν προβάλλονται παραδεκτώς, χωρίς να προσδιορίζεται κατά τρόπο συγκεκριμένο η εντεύθεν βλάβη.

35. Επειδή, υπό τα δεδομένα αυτά, όλοι οι πιο πάνω λόγοι, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, είναι απορριπτέοι ως άνευ εννόμου συμφέροντος προβαλλόμενοι, αφού η προσφεύγουσα δεν αναφέρει, ούτε και προκύπτει, ποια είναι η συγκεκριμένη, υπό την προεκτεθείσα έννοια, βλάβη που υφίσταται από τις προβαλλόμενες πλημμέλειες της διακήρυξης, αφού δεν προσδιορίζει, για κάθε πληττόμενο όρο, τα συγκεκριμένα πραγματικά εκείνα στοιχεία που χρειάζονται, ώστε να μπορεί να κριθεί εάν οι πλημμέλειες αυτές θα καθιστούσαν ανέφικτη ή, πάντως, ουσιωδώς δυσχερή τη συμμετοχή της στον διαγωνισμό· ούτε, άλλωστε, αρκεί προς τούτο, εν όψει των προεκτεθέντων, μόνη η περαιτέρω αναφορά, αορίστως, στην προσφυγή, ότι διαθέτει εμπειρία σε παρόμοιες εφαρμογές, και μάλιστα τελευταίας τεχνολογίας, δεδομένου ότι με τον τρόπο αυτό επιχειρεί να καθορίσει τα τεχνικά χαρακτηριστικά του προς προμήθεια είδους, με βάση τις δικές της επαγγελματικές ανάγκες, επιλογές και προτιμήσεις και με δικά της εμπορικά και επαγγελματικά κριτήρια (ΔΕφΠειρ Ν180/2018) .

36. Επειδή ωστόσο, η προσφεύγουσα μέχρι και την καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών του διαγωνισμού, όχι μόνο δεν υπέβαλε

προσφορά στον εν λόγω διαγωνισμό, αλλά απέτυχε να καταδείξει στην κρινόμενη προσφυγή της με ποιο τρόπο συγκεκριμένος ή συγκεκριμένοι όροι της διακήρυξης καθιστούσαν τη συμμετοχή της αδύνατη ή δυσχέραιναν σε τέτοιο βαθμό την υποβολή προσφοράς εκ μέρους της, ώστε την απέτρεψαν από το να υποβάλει εμπρόθεσμα προσφορά, έστω και με επιφύλαξη για τους επίμαχους όρους, ενώ κατά τα λοιπά δύναται νόμιμα να διεκδικήσει την ανάληψη της εν θέματι προμήθειας. Επιπλέον, δεν τεκμηριώνει με κανένα βάσιμο επιχείρημα τη συγκεκριμένη και ειδική βλάβη που προκαλούν σε αυτήν, οι προσβαλλόμενες με την προσφυγή, διατάξεις της διακήρυξης, με τον τρόπο που είναι συνταγμένες και ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα ασκεί την κρινόμενη προσφυγή, προεχόντως, άνευ εννόμου συμφέροντος. Και τούτο διότι, ενώ δεν μετέσχε στον επίδικο διαγωνισμό, δεν προέβαλε με την προδικαστική προσφυγή της συγκεκριμένα παράπονα κατά των προσβληθέντων όρων της διακηρύξεως, παρά μόνον αρκείται στη γενική και αόριστη αναφορά της αντιθέσεως των όρων αυτών προς το εθνικό και ενωσιακό δίκαιο και παραπονείται για την κατ' αυτήν παράλειψη της διακηρύξεως προς θέσπιση όρων και συγκεκριμένων τεχνικών προδιαγραφών που αυτή επιθυμεί, κατά τις επαγγελματικές ανάγκες, να προδιαγράψει (ΕΑ ΣΤΕ 866/2010, 577/2008, 1317/2007, 201/2007, 1274/2006, 1076, 977/2006), αμφισβητώντας απαραδέκτως τη σκοπιμότητα της θέσπισης επί μέρους συγκεκριμένων προδιαγραφών (ΕΑ 354/2014, 1140/2010 ΕΑ 3719/2011, 1140/2010, 1354, 670/2009, 438/2008, 977/2006, 876/2004 βλ κ.ά.). Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι από το περιεχόμενο της προσφυγής και των πληττομένων από την προσφεύγουσα όρων, ανεξαρτήτως της νομιμότητάς τους, δεν φαίνεται να είναι τέτοιας φύσεως, που να αποκλείουν τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στον επίδικο διαγωνισμό, έστω υπό επιφύλαξη.

37. Επειδή, κατ' ακολουθίαν πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη Προδικαστική Προσφυγή ως άνευ εννόμου συμφέροντος ασκηθείσα και άρα ως απαράδεκτη.

Για τους λόγους αυτούς

Αριθμός Απόφασης :311/2019

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 21 Μαρτίου 2019 και εκδόθηκε στις 22 Μαρτίου 2019 στον Αγ. Ιωάννη Ρέντη.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ANNA I. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΟΥ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΡΗΣ